

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Rådets forordning (EØF) nr. 830/92 af 30. marts 1992 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse garner (korte, kemofibre) med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold 1
- * Rådets forordning (EØF) nr. 831/92 af 30. marts 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 3659/90 om de produkter, der er underkastet den supplerende mekanisme for samhandelen i anden etape af Portugals tiltrædelse 14
- * Rådets forordning (EØF) nr. 832/92 af 30. marts 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 790/89 om fastsættelse af den faste tillægsstøtte til oprettelse af producentorganisationer samt af maksimumsbeløbet for støtten til forbedring af kvaliteten og fremme af afsætningen i sektoren for nødder og johannesbrød 15
- * Rådets forordning (EØF) nr. 833/92 af 30. marts 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/88 om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1995/96 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2239/86 om en fælles specifik foranstaltning til forbedring af vinstrukturerne i Portugal 16
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 834/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 18
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 835/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 20
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 836/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenolie-sektoren 22

Pris : 14 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/92 af 2. april 1992 om beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår ansøgninger om SMS-licenser indgivet fra 23. til 27. marts 1992 i sektoren for mælk og mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti	25
Kommissionens forordning (EØF) nr. 838/92 af 2. april 1992 om åbning af licitationer over støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam	26
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 839/92 af 1. april 1992 om ændring af den liste, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 55/87 om listen over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der i visse af Fællesskabets kystområder har tilladelse til at anvende bomtrawl	27
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 840/92 af 1. april 1992 om tarifiering af visse varer i Den Kombinerede Nomenklatur	29
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 841/92 af 2. april 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1727/70, (EØF) nr. 1728/70, (EØF) nr. 2603/71, (EØF) nr. 410/76, (EØF) nr. 2501/87 og (EØF) nr. 2468/72 for så vidt angår visse tobakssorter	31
Kommissionens forordning (EØF) nr. 842/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	36
Kommissionens forordning (EØF) nr. 843/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	38
Kommissionens forordning (EØF) nr. 844/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn	42
Kommissionens forordning (EØF) nr. 845/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt	45
Kommissionens forordning (EØF) nr. 846/92 af 2. april 1992 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt	47
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 847/92 af 2. april 1992 om salg efter proceduren i forordning (EØF) nr. 2539/84 af oksekød fra visse interventionsorganer med henblik på eksport til Rusland i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 599/91 og om ændring af forordning (EØF) nr. 569/88	49

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

92/194/Euratom :

* Kommissionens beslutning af 4. marts 1992 om en procedure i henhold til artikel 83 i Euratom-Traktaten (XVII—002—UKAEA Dounreay)	54

92/195/EØF :

* Kommissionens beslutning af 17. marts 1992 om et tidsbegrænset forsøg i henhold til Rådets direktiv 66/401/EØF om handel med frø af foderplanter, for så vidt angår forhøjelse af et partis maksimale vægt	59

92/196/EØF :

Kommissionens beslutning af 19. marts 1992 om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia	61

92/197/EØF :	
* Kommissionens beslutning af 24. marts 1992 om undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til De Nederlandske Antillers særlige situation for så vidt angår pullover af trikotage, til kvinder, henhørende under KN-kode 6110 20	63
92/198/EØF :	
* Kommissionens beslutning af 24. marts 1992 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til midlertidigt at tillade handel med frø af humlesneglbælg, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF	64
92/199/EØF :	
* Kommissionens beslutning af 24. marts 1992 om ændring af beslutning 91/409/EØF om bemyndigelse af medlemsstaterne til midlertidigt at tillade handel med forstligt formeringsmateriale, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/404/EØF	65
92/200/EØF :	
Kommissionens beslutning af 24. marts 1992 om, at de bud om støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam, som er indgivet i forbindelse med de i forordning (EØF) nr. 590/92 og (EØF) nr. 617/92 omhandlede licitationer, skal være uden virkning	66
92/201/EØF :	
* Kommissionens beslutning af 26. marts 1992 om bemyndigelse af Den Franske Republik til midlertidigt at tillade handel med frø af majs, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/402/EØF	67

Berigtigelser

* Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/92 af 6. marts 1992 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i sektoren for mælk og mejeriprodukter af den ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik og Republikken Ungarn (EFT nr. L 62 af 7. 3. 1992)	68
---	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 830/92

af 30. marts 1992

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse garner (korte, kemofibre) med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

efter at have sendt en formel anmodning til Associeringsrådet EØF-Tyrkiet i henhold til artikel 47, stk. 2, i tillægsprotokollen til aftalen om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet⁽²⁾, og uden at nævnte Associeringsråd har truffet afgørelse inden for den frist, der nævnes i protokollens artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Ved forordning (EØF) nr. 2904/91⁽³⁾ indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af visse garner af polyester henhørende under KN-kode 5509 21 10, 5509 21 90, 5509 22 10, 5509 22 90, 5509 51 00 og 5509 53 00 med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet og afsluttede antidumpingproceduren vedrørende importen af de pågældende garner med oprindelse i Republikken Korea og vedrørende importen af syntråd henhørende under KN-kode 5508 10 11

med oprindelse i alle de af proceduren omfattede lande.

Ved forordning (EØF) nr. 202/92⁽⁴⁾ forlængede Rådet gyldighedsperioden for denne told med en periode på højst to måneder.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fik de berørte parter, der anmodede herom, lejlighed til at blive hørt af Kommissionen. De tilkendegav også deres synspunkter om undersøgelsesresultaterne skriftligt.
- (3) Nogle eksportører, som ikke henvendte sig til Kommissionen inden for den tidsfrist, der var angivet i meddelelsen om indledning af proceduren, indsendte svar på Kommissionens spørgeskema, men generelt først lang tid efter at der havde fundet undersøgelser sted på stedet i de pågældende eksporterende lande, og i mange tilfælde først efter at de midlertidige foranstaltninger var blevet vedtaget. Efter anmodning fik disse eksportører lejlighed til at blive hørt af Kommissionen, og deres synspunkter blev taget i betragtning, men det ville have betydet en urimelig forsinkelse af proceduren, hvis der for nogen af disse eksportører skulle have været gennemført en ny undersøgelse. Der måtte derfor ses bort fra de svar på spørgeskemaerne, som de havde indsendt.
- (4) Efter anmodning blev parterne orienteret om de vigtige kendsgerninger og overvejelser, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter fremlæggelsen af oplysningerne.
- (5) De mundtlige og skriftlige bemærkninger, som parterne forelagde, blev taget op til overvejelse, og Kommissionens konklusioner blev i fornødent omfang ændret under hensyn hertil.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 293 af 29. 12. 1972, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 276 af 3. 10. 1991, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 21 af 30. 1. 1992, s. 31.

- (6) På grund af procedurens komplicerede karakter, især den detaljerede efterprøvning af den store mængde oplysninger i sagen og de mange argumenter, der blev fremført, kunne undersøgelsen ikke afsluttes inden for den normale tidsfrist som nævnt i betragtning 9 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE, SAMME VARE

i) Definition af varen

- (7) Fédération Internationale de la Filterie har anført, og fællesskabsimportøren, som færdigbehandler sytråd, jf. betragtning 11 i forordning (EØF) nr. 2904/91, hævder fortsat, at de såkaldte »rågarner«, dvs. 100 % polyestergarner, der anvendes til fremstilling af sytråd, bør betragtes som en særskilt vare i forhold til andre polyestergarner, der er omfattet af proceduren, eftersom de har andre tekniske karakteristika og anvendelsesformål. Imidlertid er der stort set ikke blevet forelagt nye oplysninger, der beviser, at de påståede særlige egenskaber ved disse rågarner ikke også findes i andre garner til strikning og vævning.

Rådet bekræfter Kommissionens konklusioner i denne sag som skitseret i betragtning 10 og 11 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

ii) Samme vare

- (8) I betragtning 12 i forordning (EØF) nr. 2904/91 fandt Kommissionen, at alle polyestergarner, der fremstilles i de eksporterende lande, som er omfattet af proceduren, og de, der fremstilles i Fællesskabet, er samme vare. En kinesisk eksportør har fremført, at de garner, virksomheden eksportererede til Fællesskabet, ikke kan betragtes som samme vare, hverken som garner fremstillet i Fællesskabet eller som dem, der fremstilles i de andre lande, der er omfattet af proceduren. Til støtte for dette argument hævder den pågældende eksportør, at de garner, virksomheden eksportererede til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, blev fremstillet på en anden måde, de var nemlig ikke luftspilejede, havde oprulning af ringere kvalitet, havde ry for at være af dårlig kvalitet og blev anvendt til vævning af tøj af dårlig kvalitet.

Den omstændighed at de pågældende kinesiske garner ikke er luftspilejede og har en ringere oprulning, ændrer ikke ved den kendsgerning, at disse garner og alle de andre garner fremstilles ved anvendelse af samme grundlæggende teknologi og er ens med hensyn til deres væsentlige fysiske og tekniske egenskaber.

Desuden vedrører de påståede forskelle med hensyn til anvendelsesformål og kundernes opfattelse af de pågældende kinesiske garner udelukkende disse garners kvalitet og kan ikke betragtes som værende af fundamental betydning for definitionen af samme vare i denne procedure.

Under disse omstændigheder konkluderer Kommissionen, at de pågældende kinesiske garner og de polyestergarner, der fremstilles i de øvrige eksporterende lande og i Fællesskabet, er samme vare i den i forordning (EØF) nr. 2423/88 anvendte betydning.

Rådet bekræfter denne konklusion.

D. DUMPING

i) Normal værdi

- (9) Med henblik på de endelige undersøgelsesresultater blev den normale værdi fastlagt på grundlag af de samme metoder som dem, der anvendtes i den midlertidige fastslåelse af, at der havde fundet dumping sted.
- (10) To indiske eksportører hævdede, at visse omkostninger og udgifter ved beregningen af den normale værdi burde fordeles på et såkaldt »spindle shift« grundlag, dvs. mængden af garner fremstillet i en vis periode snarere end i forhold til omsætningen. Kommissionen fandt på grundlag af yderligere fremlagte oplysninger dette acceptabelt for en af eksportørernes vedkommende med hensyn til visse indirekte produktionsomkostninger. Hvad de finansielle udgifter angår har Kommissionen taget sin midlertidige fastlæggelse op til fornyet overvejelse og har også accepteret denne fordelingsmetode for begge de pågældende eksportører, for så vidt angår den del af disse udgifter, som klart forekom at have forbindelse med finansiering af anlæg og maskineri. Da der ikke foreligger bogføringsdata, der taler for fordelingen af de øvrige udgifter på et andet grundlag end omsætningen, finder Kommissionen, at den for disse udgifters vedkommende ikke kan imødekomme eksportørerne i deres krav.
- (11) En af de eksportører, der er nævnt i betragtning 10, hævdede også, at de udgifter, der var taget hensyn til i beregningen af den normale værdi, burde have været nedsat med en del af visse af virksomhedens indtægter. Eftersom disse indtægter forekom hverken at være af regelmæssig karakter eller direkte knyttet til den pågældende vare, finder Kommissionen, at påstanden bør afvises.
- (12) To indiske eksportører hævdede, at Kommissionen ved beregningen af den normale værdi for den eksporterende vare, som ikke blev solgt på hjemmemarkedet, fejlagtigt havde ment, at de pågældende garner var 100 % indfarvede, medens de rent

faktisk kun var delvis indfarvede. På grundlag af de oplysninger, som en af eksportørerne har forelagt, har Kommissionen på ny foretaget en beregning af den normale værdi for visse af disse garner i overensstemmelse hermed. Med hensyn til den anden eksportør findes de modtagne oplysninger at være så utilstrækkelige, at Kommissionen ikke finder anledning til at ændre sine midlertidige undersøgelsesresultater.

- (13) En anden indisk eksportør hævdede, at de råmaterialeomkostninger, som Kommissionen lagde til grund ved beregningen af den normale værdi for de eksporterede garner, var højere end de faktisk påløbne. Imlidertid var de oplysninger, som eksportøren forelagde til støtte for sin påstand, markant forskellige fra dem, som Kommissionen fik adgang til og undersøgte i forbindelse med undersøgelsen på stedet, og Kommissionen er derfor af den opfattelse, at påstanden bør afvises.

- (14) På baggrund af ovennævnte betragtninger bekræfter Rådet Kommissionens konklusioner.

Da der ikke er forelagt nye argumenter fra de berørte parter ud over de i betragtning 10 til 13 nævnte, bekræfter Rådet ligeledes den metode, der er anvendt til at fastlægge den normale værdi som skitseret i betragtning 13 til 19 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

ii) Eksportpris

- (15) Rådet bekræfter den metode, der er benyttet til at fastlægge eksportpriserne, jf. betragtning 20 til 22 i forordning (EØF) nr. 2904/91, da de berørte parter ikke har fremsat væsentlige bemærkninger hertil.

iii) Sammenligning

- (16) På det stadium i proceduren, hvor den midlertidige fastlæggelse fandt sted, anmodede nogle samarbejdende indiske eksportører om, at der blev givet fradrag for de importafgifter, de betaler ved import af råmaterialer, som fysisk indgår i den samme vare, når denne er bestemt til forbrug i Indien, og som ikke bliver opkrævet, når varen skal eksporteres til Fællesskabet. Fradraget blev indrømmet i det omfang, der forelå rimelig begrundelse herfor.

- (17) For tre indiske eksportørers vedkommende oversteg mængden af råmaterialer, som i undersøgelsesperioden faktisk blev anvendt til fremstilling af den pågældende vare til eksport til Fællesskabet, den mængde, som havde været fritaget for importafgifter, således at den overskydende mængde bestod af råmaterialer til indenlandske priser, der i

forbindelse med den indiske lagersuppleringsordning (replenishment scheme) på et senere tidspunkt kan erstattes af råmaterialer, der er fritaget for importafgifter.

To af de tre eksportører har bestridt størrelsen af det fradrag, der er indrømmet for importafgifter, med den begrundelse at de omkostninger, som Kommissionen har anvendt ved beregningen af dette fradrag for den råmateriale mængde, der ligger ud over den, der var fritaget for importafgifter, ikke svarede til de reelt påløbne omkostninger. Ud fra de dokumenter, som Kommissionen havde adgang til under undersøgelsen på stedet, var det ikke muligt at fastlægge de pågældende råmaterialeomkostninger, eftersom disse dokumenter var ufuldstændige og ikke satte Kommissionen i stand til at fordele den senere import af råmaterialer, der var fritaget for importafgifter, på de eksporttransaktioner i undersøgelsesperioden, hvortil der blev anvendt råmaterialer til indenlandske priser. Under disse omstændigheder fandt Kommissionen det i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 rimeligt at beregne fradraget for de pågældende råmaterialer på grundlag af andre foreliggende oplysninger, dvs. de internationale polyesterfiberpriser for december 1989 som offentliggjort i »Cotton Outlook«.

Til støtte for deres påstand har de pågældende eksportører, flere måneder efter at undersøgelsen på stedet blev foretaget, forelagt dokumenter og fakturaer, som på dette trin i proceduren ikke kan efterprøves og derfor ikke kan tages i betragtning. Kommissionen fastholder sine undersøgelsesresultater med hensyn til de fradrag, der indrømmes for importafgifter på råmaterialer for de to pågældende eksportørers vedkommende.

- (18) En af de indiske eksportører, der nævnes i betragtning 17, hævdede også, at transportomkostningstilpasningen til eksportprisen for visse transporttransaktioner med prøver sendt som luftfragt burde foretages som en tilpasning af de gennemsnitlige transportomkostninger for de resterende eksporttransaktioner. På baggrund af, hvor store mængder transaktionerne omfattede, er Kommissionen af den opfattelse, at de ikke kan betragtes som prøver, og tilpasningen skal derfor baseres på de faktisk registrerede transportomkostninger. Den samme eksportør bestred også beløbet for tilpasning til normal værdi, som Kommissionen havde foretaget med hensyn til kontantrabatter. Da de oplysninger, der er forelagt til støtte for denne påstand, ikke stemmer overens med de oplysninger, der kom frem i forbindelse med undersøgelsen i eksportørens virksomhed, ser Kommissionen ingen anledning til at ændre sin midlertidige fastlæggelse.

(19) I betragtning 25 i forordning (EØF) nr. 2904/91 accepterede Kommissionen efter krav fra flere indiske eksportører et fradrag for told og indirekte skatter i tidligere led på materialer, der indgår i produktionen af samme vare, som er bestemt til forbrug i Indien; denne told og disse afgifter refunderedes af den indiske regering, når varen eksporteredes til Fællesskabet.

(20) Klageren har fremført, at størrelsen af det indrømmede fradrag ikke er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88, da det overstiger det told- og afgiftsbeløb, der påhviler de materialer, der indgår i produktionen af den samme vare.

Kommissionen gentager, at verificerede oplysninger bekræfter, at det beløb, der faktisk blev refunderet og indrømmet som fradrag, svarede til den told og de afgifter, der faktisk blev betalt.

(21) I betragtning 18 i forordning (EØF) nr. 2904/91 redegjorde Kommissionen kort for begrundelsen for at anvende den beregnede normale værdi af den samme vare fremstillet i Indien som grundlag for fastlæggelse af den normale værdi i Kina.

(22) Af de i betragtning 8 anførte grunde krævede den pågældende kinesiske eksportør, at hvis Kommissionen ikke accepterede, at virksomhedens garner ikke var samme vare som de øvrige polyestergarner, der er omfattet af proceduren, skulle der foretages en tilpasning af den normale værdi for at tage hensyn til forskellen i fysiske egenskaber, der påvirker prissammenligneligheden mellem de pågældende kinesiske garner og de indiske garner.

På grundlag af de resultater, som Kommissionen nåede frem til i sin undersøgelse, og de yderligere oplysninger, som denne eksportør fremlagde, finder Kommissionen det hensigtsmæssigt kun at foretage en tilpasning af den normale værdi i det omfang, nogle af de pågældende kvalitetsforskelle, nemlig luftsplesning og oprulning af ringere kvalitet, har en indvirkning på markedsværdien. Størrelsen af den krævede tilpasning er derfor efter et rimeligt skøn blevet ansat til 5 % og den normale værdi nedsat tilsvarende.

(23) Rådet bekræfter ovenstående resultater og konklusioner.

iv) Dumpingmargener

(24) Den normale værdi og eksportpriserne blev sammenlignet på transaktionsgrundlag for hver af de samarbejdende eksportører, som undersøgelsen

omfattede. Den endelige gennemgang af kendsgerningerne viser, at der har fundet dumping sted i forbindelse med import fra de pågældende eksportører af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet, og dumpingmargenen svarer til det beløb, hvormed den normale værdi, som den er endeligt fastlagt efter justering som skitseret i betragtning 10, 12 og 22, overstiger prisen ved eksport til Fællesskabet.

(25) I betragtning 27 i forordning (EØF) nr. 2904/91 fandt Kommissionen, at da eksportørerne i Den Kinesiske Folkerepublik ikke frit kan fastsætte deres eksportpriser, bør der fastsættes en enkelt dumpingmargen for dem alle med undtagelse af en virksomhed, Guangying Spinning Co. Ltd, for hvilken der blev fastsat en individuel dumpingmargen. Denne virksomhed er et fællesforetagende dannet af kinesiske og hongkongske partnere, hvor sidstnævnte er forbundet med en fællesskabskoncern, som importerer den pågældende vare.

(26) Klageren har fremført, at der er tale om diskriminering i forhold til andre producenter i Fællesskabet, som også importerer den pågældende vare, hvis denne eksportør får individuel behandling.

Det forhold, at Guangying Spinning Co. Ltd gennem sin partner i Hongkong er forbundet med denne fællesskabskoncern, er uden betydning for Kommissionens overvejelse om at give denne eksportør individuel behandling. Som skitseret i betragtning 27 i forordning (EØF) nr. 2904/91 er begrundelsen for at give Guangying Spinning Co. Ltd individuel behandling, at virksomheden nyder en vis økonomisk frihed i Den Kinesiske Folkerepublik. Efter Kommissionens opfattelse er dette tilstrækkeligt til at gå ud fra, at eventuelle foranstaltninger ikke vil blive omgået ved eksport, kanaliseret gennem denne virksomhed, fra andre eksportører i Kina med højere dumpingmargener. Under disse omstændigheder er der ikke tale om diskriminering, og klagerens argumenter kan ikke accepteres.

(27) Med hensyn til de samarbejdende indiske eksportører, der ikke blev udvalgt med henblik på en undersøgelse, har Kommissionen af de grunde, der er redegjort for i betragtning 5 i forordning (EØF) nr. 2904/91, anvendt den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der til slut blev fastlagt for de undersøgte indiske eksportører.

Klageren har bestridt denne metode med den begrundelse, at enhver fastlagt dumpingmargen, som adskiller sig fra enten en individuel dumpingmargen eller en landsdækkende dumpingmargen,

bliver vilkårlig. Imidlertid indebar den af klageren foreslåede alternative metode et tilsvarende særskilt dumpingmargenniveau for de samarbejdende eksportører, der ikke blev udvalgt med henblik på undersøgelsen, men på et højere niveau end det af Kommissionen fastlagte.

Da beslutningen om, hvilke virksomheder der skulle undersøges, blev truffet af Kommissionen, og da alle de samarbejdende eksportører blev underrettet herom allerede ved indledningen af undersøgelsen og ikke gjorde indsigelser, finder Kommissionen ingen anledning til at ændre den anvendte metode.

28) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for hver eksportør, udtrykt som en procentdel af prisen cif Fællesskabets grænse, er for hver eksportør:

a) *Taiwan*

Chung Shing Textile Company Ltd,
Taipei: 2,2 %

b) *Indonesien*

P.T. Kewairam Indonesia, Bandung: 0,2 %

c) *Indien*

Banswara Syntex Ltd, Bombay: 2,2 %

The Coimbatore Pioneer Mills Ltd,
Coimbatore: 3,3 %

Modern Syntex Ltd, Bombay: 2,0 %

Rajasthan Spinning & Weaving Mills
Ltd, Gulapura: 2,0 %

Reliance Chemotex Industries Ltd,
Bombay: 2,1 %

The Shree Meenakshi Mills Ltd, Madu-
rai: 7,8 %

Shree Satyam Spinning & Weaving Mills
Ltd, Secunderabad: 5,4 %

Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen er 2,9 % for ovennævnte eksportører. Denne procent betragtes som en rimelig dumpingmargen for de eksportører i Indien, der samarbejdede ved undersøgelsen, men som Kommissionen ikke undersøgte:

d) *Den Kinesiske Folkerepublik*

Chinatex Non-Cotton Yarns & Fabrics
Import and Export Co., Beijing: 23,5 %

Guangying Spinning Co. Ltd, Guangz-
hou: 0,2 %

e) *Tyrkiet*

Bisas Bursa Iplik Sanayii AS, Bursa: 10,1 %

Ceytas Ceyhan Tekstil Sanayii AS,
Ceyhan, Adana: 2,6 %

Sotkas Pamuk ve Tarin Urünierini
Deger Pendirie Ticaret Ve Sanayii AS,
Söke: 4,1 %

(29) De dumpingmargener, der konstateredes for Guangying Spinning Co. Ltd, Guangzhou, og P.T. Kewairam Indonesia, Bandung, må betragtes som ganske små, og det kan derfor med henblik på denne procedure fastslås, at der ikke fandt dumping sted i forbindelse med varer, som eksporteredes af disse to selskaber.

(30) I betragtning 30 og 31 i forordning (EØF) nr. 2904/91 kom Kommissionen ind på spørgsmålet om fastsættelse af dumpingmargenen for eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema inden for den fastsatte tidsfrist eller på anden måde gav sig til kende, og på spørgsmålet om følgelig at henholde sig til de foreliggende kendsgerninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Kommissionen skelnede mellem de forskellige lande, afhængig af det eksportdækningsniveau, som var indberettet af samarbejdende eksportører, i forhold til det pågældende lands samlede eksport. På dette grundlag skønnedes dumpingmargenerne for eksportørerne i lande med en høj eksportdækning, dvs. Indien og Den Kinesiske Folkerepublik, at være lig med den højeste dumpingmargen, der blev konstateret for en undersøgt eksportør i det pågældende land. For eksportørerne i lande med en lav eksportdækning, dvs. Taiwan, Indonesien og Tyrkiet, blev dumpingmargenerne beregnet på grundlag af andre foreliggende oplysninger, især oplysningerne i klagen og Eurostats statistikker, og disse oplysninger blev justeret i passende grad, da oplysningerne fra samarbejdende eksportører i disse lande ikke kunne betragtes som værende repræsentative for alle andre eksportører.

(31) Repræsentanter for den indonesiske regering og for eksportørerne i Indonesien og Taiwan har fremført, at det høje niveau for den midlertidigt fastsatte landsdækkende dumpingmargen langt fra afspejler de faktiske priser og omkostninger i disse lande. Følgelig bør Kommissionen ikke forlade sig på de påstande, der fremføres i klagen med hensyn til fastsættelse af den normale værdi, men i højere grad foretage fastlæggelserne i overensstemmelse med de under undersøgelsen verificerede oplysninger. Desuden har de forsynet Kommissionen med statistikker om den faktiske produkttype, der indgår i størstedelen af importen til Fællesskabet fra disse to lande, idet sådanne oplysninger ikke foreligger som Eurostat-statistikker.

I forlængelse af disse argumenter bemærker Kommissionen, at medens omkostningerne ved råmaterialerne til de pågældende garner som påstået i klagen ligger mere eller mindre på linje med de undersøgte gennemsnitsomkostninger i alle de eksporterende lande, som er involveret i proceduren, gælder dette ikke for omkostninger og fortjeneste, som i gennemsnit ligger langt under de

i klagen påståede. Denne situation, som bekræftes af oplysninger fra uafhængige kilder, nemlig den sammenlignende undersøgelse af produktionsomkostninger, som blev foretaget af Den Internationale Sammenslutning af Tekstilindustrier i 1989, og de forelagte oplysninger om de produkttyper, som faktisk eksporteredes af andre virksomheder end dem, der blev undersøgt i Taiwan og Indonesien, har foranlediget Kommissionen til at foretage en ny vurdering af den normale værdi, der skal anvendes til den endelige fastlæggelse af landsdækkende dumpingmargener for disse to lande ved at foretage en eventuel justering af oplysningerne i klagen.

(32) Sammenslutningen af eksportører i Tyrkiet udtrykte alvorlig tvivl med hensyn til nøjagtigheden af de Eurostat-statistikker, der blev anvendt til fastlæggelse af den landsdækkende dumpingmargen for Tyrkiet. Efter anmodning gennemførte de pågældende nationale toldmyndigheder en undersøgelse, hvis resultat er, at en væsentlig del af den import, der er registreret i Eurostat under de KN-koder, der svarer til de pågældende garner med oprindelse i Tyrkiet, er blevet tariferet under en forkert position, da de skulle have været henført under en KN-kode, der ikke er omfattet af proceduren. Resultatet af denne fejltarifiering er, at de i Tyrkiet undersøgte eksportørers eksportdækning øges betydeligt, og Kommissionen finder derfor, at den højeste dumpingmargen, der er konstateret for en undersøgt eksportør, er et passende grundlag for skønsmæssig fastsættelse af en landsdækkende dumpingmargen for dette land.

(33) Klageren har gjort indsigelse mod denne ændring i metoden for fastlæggelse af den landsdækkende dumpingmargen for Tyrkiet. Det fremføres, at trods fejltarifieringen bør Tyrkiet ikke betragtes som et land med en høj eksportdækning, og derfor bør den landsdækkende dumpingmargen for dette land ikke baseres på den højeste dumpingmargen, der er konstateret for en samarbejdende eksportør, men på et højere niveau.

Kommissionen bemærker, at andelen af den samlede import fra Tyrkiet, som importen af det pågældende produkt ifølge indberetningerne fra de tre undersøgte eksportører i Tyrkiet tegner sig for, som et resultat af fejltarifieringen nu er sådan, at oplysningerne fra disse tre virksomheder er repræsentative for alle andre eksportører i dette land og således de mest rimelige foreliggende oplysninger i henhold til artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(34) På grundlag af ovenstående er der fastsat følgende dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af prisen cif Fællesskabets grænse:

Taiwan :	14,3 %
Indonesien :	11,9 %
Indien :	7,8 %
Den Kinesiske Folkerepublik :	23,5 %
Tyrkiet :	10,1 %.

(35) Rådet bekræfter ovenstående resultater og konklusioner.

E. SKADE

i) Kumulerede virkninger af dumpingimporten

(36) I betragtning 34 i forordning (EØF) nr. 2904/91 konkluderede Kommissionen, at virkningen på erhvervsgrænsen i Fællesskabet af dumpingimport fra de fem lande, der er omfattet af proceduren, måtte vurderes samlet. En kinesisk eksportør har gjort indsigelse mod denne konklusion og stillet krav om, at de skadelige virkninger af importen fra Kina ikke kumuleres med de skadelige virkninger af den øvrige import, men betragtes isoleret. Denne eksportør fremførte, at importen fra Kina skulle betragtes som værende rettet mod markedssegmentet for lavere kvaliteter, som ikke befinder sig i konkurrence med segmenterne for mellemgode og højere kvaliteter, hvor man finder de øvrige garner. Til støtte for sin påstand hævdede den kinesiske eksportør også, at den kinesiske import i markant modsætning til stigningen i importen fra de andre pågældende lande var faldet støt siden 1987, og at Kommissionen ved vurderingen af kumuleringen burde tage hensyn til den yderligere nedgang i den kinesiske import efter undersøgelsesperioden.

(37) Det forhold, at de importerede kinesiske garner i undersøgelsesperioden ikke var luftspejsede og havde en oprulning af ringere kvalitet, gør det ikke muligt at opstille en klar skillelinje, hvorved disse garner adskilles fra dem, der enten importeres fra de andre pågældende lande eller fremstilles i Fællesskabet. Som det konkluderes i betragtning 8, er alle garner, der er omfattet af proceduren, ens, uanset deres oprindelse. Desuden er der i vidt omfang mulighed for kommerciel substitution og konkurrence mellem garner med forskellige oprindelser; dette ses af den begrænsede forskel i forbrugernes opfattelse af kinesiske garner sammenlignet med garner fremstillet andre steder. Argumentet afvises derfor.

Med hensyn til den mængdemæssige udvikling i den dumpede kinesiske import til Fællesskabet var der en stigning fra 3 546 tons i 1986 til 6 755 tons i 1987, til 4 490 tons i 1988, medens tallet i undersøgelsesperioden var 3 310 tons. Der var således ikke tale om nogen egentlig importtendens, idet importen i undersøgelsesperioden efter et højdepunkt i 1987 og 1988 mere eller mindre lå på 1986-niveauet, som ikke kan betragtes som en ubetydelig import som sådan. Ved vurderingen af kumuleringen er det Kommissionens normale praksis ikke at undersøge importudviklingen efter undersøgelsesperioden, da importen i nogle tilfælde påvirkes af indledningen af proceduren.

- (38) Som et resultat af den fejltarifering, som nævnes i betragtning 32, fremførte de tyrkiske eksportører, at den ændrede EF-markedsandel, som import med oprindelse i Tyrkiet tegnede sig for i 1989, burde betragtes som forsvindende lille og derfor ude af stand til at forvolde erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlige skade. Følgelig burde proceduren afsluttes, for så vidt angår denne import, uden indførelse af beskyttelsesforanstaltninger.

Det reviderede niveau for denne import sammenlignet med det tilsyneladende forbrug i Fællesskabet viser, at importen fortsat tegner sig for en ikke ubetydelig markedsandel i undersøgelsesperioden. Følgelig må det fremførte argument afvises.

- (39) I betragtning af ovennævnte betragtninger bekræfter Rådet Kommissionens undersøgelsesresultater som skitseret i betragtning 33 og 34 i forordning (EØF) nr. 2904/91 og konkluderer, at virkningerne af den kinesiske og den tyrkiske dumpingimport må analyseres kumulativt med den øvrige import.

ii) Dumpingimportens omfang og markedsandel

- (40) Som følge af den fejltarifering, der er nævnt i betragtning 32 med hensyn til importen af garner med oprindelse i Tyrkiet, er det nødvendigt at justere de fem involverede landes dumpingimports kumulerede omfang og markedsandel, jf. betragtning 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 2904/91. Således er omfanget af dumpingimporten til Fællesskabet med oprindelse i disse lande nu 15 407 tons i undersøgelsesperioden, hvilket svarer til en markedsandel i Fællesskabet på 8,3 %. Denne imports omfang og markedsandel var i 1986 henholdsvis 7 877 tons og 3,7 %.

Rådet bekræfter disse undersøgelsesresultater.

iii) Dumpingpriser

- (41) I sine midlertidige undersøgelsesresultater fastslog Kommissionen, at der var prisunderbud for alle de berørte lande og for næsten alle de undersøgte eksportører. Det vejede gennemsnitlige prisunderbud var 56,48 %. Den i betragtning 22 nævnte eksportør hævdede, at Kommissionen ved fastslåelse af prisunderbud burde foretage en kvalitetsvurdering med henblik på en sammenligning af priserne på importerede kinesiske garner og garner fra Fællesskabet. Kommissionen har fundet det rimeligt at tage hensyn til den samme tilpasning som den, der er foretaget af den normale værdi, med henblik på fastslåelsen af omfanget af den pågældende eksportørs prisunderbud, som er blevet nedsat tilsvarende.

Rådet bekræfter ovenstående konklusioner og Kommissionens undersøgelsesresultater med hensyn til prisunderbudmargenerne som beskrevet i betragtning 37 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

iv) Situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (42) Ved vurderingen af situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet tog Kommissionen flere økonomiske faktorer for de undersøgte fællesskabsproducenter i betragtning og fandt det rimeligt at henvise til nogle af disse faktorer i en bredere sammenhæng, dvs. den generelle situation for producenterne af de pågældende garner i Fællesskabet.

Hvad angår de undersøgte fællesskabsproducenter kan følgende fastslås:

- produktionsomfanget og kapacitetsudnyttelsen lå fortsat på et generelt stabilt niveau på årsbasis i perioden fra 1986 til 1989
- fra 1986 lå salget på linje med produktionen, og følgelig udviste lagerbeholdningerne ved årets udgang ingen egentlig tendens
- udviklingen i salget sammenlignet med det tilsyneladende forbrug i Fællesskabet førte til en vis stigning i disse producenters markedsandel fra 1986
- fællesskabsproducenterne var generelt tvunget til at undlade at sætte priserne op, selv om produktionsomkostningerne normalt ville have tilskyndet dertil; i mange tilfælde har de endog siden udgangen af 1988 været tvunget til at sætte deres priser ned til et niveau, der ikke gav dem mulighed for at opnå en rimelig fortjenste, og som i de fleste tilfælde lå under produktionsomkostningerne

- tab på salg nåede i 1988 og 1989 op på henholdsvis 1,3 % og 5,9 %
- mere end 1 000 arbejdspladser gik tabt i 1988 og 1989; dette udgør en nedskæring af det i 1987 beskæftigede personale på næsten 20 %.

Kommissionen mærkede sig også visse relevante økonomiske faktorer for alle fællesskabsproducenter af samme vare, nemlig:

- det samlede produktionsomfang i Fællesskabet faldt ifølge klagerens skøn, som ikke er blevet bestridt af nogen af de berørte parter, fra 202 700 tons i 1986 til 157 150 tons i undersøgelsesperioden, dvs. med mere end 22 %
 - fra 1986 til 1989 blev 77 produktionsenheder, som helt eller delvis var involveret i spinding af de pågældende polyestergarner, lukket i ni fællesskabslande, enten på grund af omstrukturering eller på grund af virksomhedsophør.
- (43) Kommissionen fik ikke forelagt andre nye kendsgerninger vedrørende undersøgelsesresultaterne med hensyn til skade, selv om en kinesisk eksportør bestred disse resultater på en række punkter.
- (44) Den pågældende eksportør fremførte, at Kommissionens undersøgelsesresultater med hensyn til de undersøgte fællesskabsproducenteres produktion, kapacitetsudnyttelse, salg, lagre og markedsandel ikke peger i retning af skade. Det hævdes yderligere, at de midlertidige undersøgelsesresultater ikke indeholder nogen angivelse af den af Kommissionen konstaterede pristendens, og at eftersom de undersøgte fællesskabsproducenter generelt fremstillede de pågældende garner såvel som andre tekstilprodukter, burde undersøgelsesresultaterne vedrørende fortjeneste, virksomhedslukninger og beskæftigelse ikke baseres på virksomhederne som helhed, men kun referere til de garner, der konkret er berørt heraf. På grundlag af disse argumenter konkluderer eksportøren, at der i Kommissionens undersøgelsesresultater ikke er tilstrækkeligt med skadesindikatorer.

Kommissionen finder, at i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2423/88 bør tendenserne i de relevante økonomiske faktorer ikke vurderes isoleret, eftersom hverken en enkelt eller flere af dem nødvendigvis er udslagsgivende. Det siges nemlig i betragtning 45 i forordning (EØF) nr. 2904/91, at økonomiske faktorer som produktion, salg, lagre og markedsandel i betragtning af de specielle forhold for den

pågældende erhvervsgren ikke i alle tilfælde klart afspejlede de vanskelige markedsforhold, under hvilke de undersøgte fællesskabsproducenter har skullet drive virksomhed, og følgelig afspejles de skadelige virkninger bedre i udviklingen i andre parametre som priser, rentabilitet og beskæftigelse.

De af de undersøgte fællesskabsproducenter anvendte priser faldt i gennemsnit 2,9 % i undersøgelsesperioden sammenlignet med priserne i 1988. Hvad der er relevant i denne sag er imidlertid, at disse producenter til stadighed har været forhindret i at sætte deres priser op siden 1986 på trods af det pres, som stigningen i produktionsomkostningerne har udøvet i denne periode.

Kommissionen bekræfter, at undersøgelsesresultaterne med hensyn til rentabilitet specifikt vedrører de pågældende garner, og at de arbejdspladser, som fællesskabsproducenterne har mistet, hovedsagelig er gået tabt inden for spinding af de pågældende garner, eftersom disse aktiviteter enten var de eneste eller spillede en dominerende rolle for de fleste af de producenter, der blev udvalgt med henblik på undersøgelse.

- (45) Den samme eksportør fremførte, at der ikke kan drages nogen konklusioner med hensyn til skade på grundlag af data, der ikke er efterprøvet af Kommissionen. Det forklares i betragtning 3 i forordning (EØF) nr. 2904/91, hvorfor Kommissionen i denne procedure besluttede at udvælge et vist antal virksomheder med henblik på en undersøgelse, ligesom der redegøres for kriterierne for denne udvælgelse. Kommissionen konkluderede i sine midlertidige undersøgelsesresultater, at fællesskabs erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, hvilket især kom til udtryk i prisudhuling, utilstrækkelig fortjeneste eller endog tab og beskæftigelsesnedgang. Den negative tendens i alle disse parametre, som de midlertidige konklusioner med hensyn til skade er baseret på, gjorde sig gældende for så godt som alle de undersøgte producenter, som er repræsentative for erhvervsgrenen i Fællesskabet, og det kan derfor ikke hævdes, at disse konklusioner er draget på grundlag af ikke efterprøvede data.
- (46) Rådet bekræfter ovennævnte undersøgelsesresultater og konkluderer, at erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt væsentlig skade i den i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88 anvendte betydning, hvilket især kan påvises ved de ikke foretagne prisforhøjelser, som normalt ville have fundet sted, og forringelsen af fortjenesten og beskæftigelsen.

F. ÅRSAG TIL SKADE

i) Virkningerne af dumpingimporten

- (47) I sine midlertidige undersøgelsesresultater fastslog Kommissionen, at udviklingen i de negative parametre i Fællesskabet med hensyn til priser, rentabilitet og beskæftigelse falder tidsmæssigt sammen med den største indtrængning af de pågældende importvarer. Bortset fra de forhold, der allerede er drøftet i betragtning 36 og 38, har de berørte parter ikke fremført andre argumenter med hensyn til, om den pågældende dumpingimport har forvoldt skade.

ii) Virkninger af andre faktorer

- (48) Adskillige eksportører har fremført det argument, at Kommissionen i sine midlertidige undersøgelsesresultater ikke i tilstrækkelig grad har taget hensyn til virkningerne af importen af de pågældende varer med oprindelse i Egypten og Brasilien, i og med at den har anlagt den betragtning, at dumpingimporten fra de af proceduren omfattede lande, set isoleret, har forvoldt væsentlig skade. De har desuden anført, at artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2423/88 pålægger Kommissionen en forpligtelse til at vurdere de skadelige virkninger fra andre faktorer, som også kunne have forvoldt væsentlig skade.
- (49) I betragtning 50 i forordning (EØF) nr. 2904/91 noterede Kommissionen sig en mærkbar stigning i importen af den pågældende vare med oprindelse i Egypten og Brasilien og disse landes tilsyneladende lave priser. Imidlertid fandt den også, at der ikke kunne drages nogen konklusioner på grundlag af de priser, der er registreret i Eurostats statistikker, da disse skjuler meget vigtige forskelle i priserne på de forskellige varetyper, og der ikke foreligger andre oplysninger i så henseende. Kommissionen fandt desuden, at selv om importen fra de to pågældende lande havde forvoldt skade, var der ikke noget, der tydede på, at den skade, som dumpingimporten med oprindelse i de af proceduren omfattede lande havde forvoldt, hermed ikke længere kunne betragtes som væsentlig.

Da der ikke foreligger pålidelige oplysninger om eksportpriser, har Kommissionen efter at have undersøgt sagen yderligere således i den nuværende situation ikke noget grundlag for at anlægge den betragtning, at importen fra Egypten og Brasilien har forvoldt skade.

I henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2423/88 kan ansvaret for den skade, der er forvoldt

af dumping, tilskrives de pågældende eksportører, også selv om denne skade blot er en del af en mere omfattende skade, der kan tilskrives andre faktorer. Kravet i denne artikel er blot, at eventuelle skader forvoldt af andre faktorer ikke må tilskrives dumpingimporten.

I betragtning af de pågældende garners prisfølsomhed udgør de lave priser på importvarerne i nærværende sag som følge af dumpingens virkninger den mest relevante faktor, der har ført til pristryk og hermed en nedgang i fortjeneste og beskæftigelse. Dette kommer til udtryk i, at praktisk taget alle de undersøgte fællesskabsproducenter trods den markedsandel, de har erobret, pådrog sig tab som et resultat af, at de var nødsaget til at undlade at sætte priserne op.

Som beskrevet i betragtning 58 i forordning (EØF) nr. 2904/91 blev de priser, som hver af de undersøgte eksportører anvendte, sammenlignet med det sammenlagte beløb af produktionsomkostningerne i Fællesskabet, som på grund af en stabil kapacitetsudnyttelse ikke var påvirket af importen, og en fortjenstmargen svarende til den, fællesskabsproducenterne opnåede, før virkningerne af dumpingimporten gjorde sig gældende. Der tilskrives således ikke den af proceduren omfattede dumpingimport nogen betydelig skade, der skyldes anden import.

- (50) Nogle eksportører fremførte det argument, at Kommissionen tilskriver den pågældende dumpingimport den skade, der er forvoldt fællesskaberhvervsgrenen, medens en sådan skade i virkeligheden har forbindelse med den langsomme omstrukturering, tekstilindustrien i Fællesskabet er i gang med, og med den heraf følgende nedgang i efterspørgslen. For så vidt denne proces vedrører polyester-spindingsindustrien i Fællesskabet, bemærkede Kommissionen i betragtning 44 i forordning (EØF) nr. 2904/91, at beskæftigelsesnedgangen hos de undersøgte fællesskabsproducenter var resultatet ikke blot af en løbende omstrukturering, men også de negative virkninger af den pågældende dumpingimport. Med hensyn til omstruktureringen inden for virksomheder i senere forarbejdningsled og den heraf følgende nedgang i efterspørgslen efter de pågældende garn, skulle dette normalt have ført til en nedgang i omfanget af den pågældende dumpingimport. Dette har imidlertid ikke været tilfældet, da denne import er øget både i omfang og med hensyn til markedsandel.
- (51) Rådet bekræfter ovenstående overvejelser og konklusionerne i betragtning 47 til 53 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (52) En eksportør fremførte, at indførelse af told på den pågældende dumpingimport blot ville have til følge, at denne import erstattes — i det mindste delvis — af anden lavprisimport, som måske, måske ikke, er blevet dumpet, men som vil forvolde lige så stor skade for erhvervsbranchen i Fællesskabet.

I denne forbindelse henviser Kommissionen til overvejelserne i betragtning 51 med hensyn til manglende pålidelige oplysninger om eksportpriser fra andre lande end dem, der er omfattet af proceduren. Derfor kan der ikke drages slutninger om, hvorvidt det er sandsynligt, at en sådan forrykning i importen vil finde sted. Selv om der skete en vis forrykning, ville dette ikke nødvendigvis stride mod Fællesskabets interesser, for så vidt som det ville være en påvisning af, at de af proceduren omfattede eksportører kun var i stand til at sælge på fællesskabsmarkedet ved hjælp af illoyal handelspraksis.

- (53) Nogle eksportører og adskillige væverivirksomheder og importører i Fællesskabet fremførte det argument, at en prisstigning på de pågældende importerede garner som følge af vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger ville forværre den allerede vanskelige konkurrencesituation, som tekstilforarbejdningsindustrien i Fællesskabet allerede befinder sig i med hensyn til import af stoffer og beklædningsgenstande fra lande med lave produktionsomkostninger. Nogle af de pågældende væverivirksomheder har desuden anført, at eftersom et stort antal spindere i Fællesskabet, som kunne være blevet beskyttet af antidumpingforanstaltningerne, allerede har indstillet deres virksomhed, ville indførelsen af antidumpingforanstaltninger på importerede garner på dette tidspunkt overføre presset på væverivirksomhederne og bringe dem i fare.
- (54) Som beskrevet i betragtning 54 i forordning (EØF) nr. 2904/91 er formålet med antidumpingtold almindeligvis at standse konkurrenceforvridning som følge af illoyal handelspraksis og genetablere åbne og retfærdige konkurrencevilkår på et givet marked. I denne sag er det grundlæggende formål med vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger at modvirke de skadelige virkninger af dumpingimport for de virksomheder i Fællesskabet, der er beskæftiget med spinning af de pågældende garner.

Med hensyn til Fællesskabets forarbejdningsindustri interesser finder Kommissionen, at hvis man afholder sig fra at genindføre rimelige konkurrencevilkår på fællesskabsmarkedet for den pågældende vare, også selv om det på grund af de lavere priser ville være til fordel for væveri- og strikkerivirksomheder, om end kun på kort sigt, ville det

udgøre en alvorlig trussel mod de tiloversblevne spindervirksomheders levedygtighed, da disse virksomheder allerede befinder sig i en prekær økonomisk situation. Desuden burde det forhold, at et betydeligt antal spindere i Fællesskabet er blevet lukket, ikke føre til den konklusion, at de, der stadig er i drift, ikke behøver at blive beskyttet mod den skadelige dumpingpraksis.

Desuden finder klageren i denne procedure, som ikke blot repræsenterer spindere, men også væverivirksomhederne, at man ved en afbalancering af de forskellige interesser i sagen burde prioritere forsøget på at fjerne de skadelige virkninger af dumping for spindereindustrien i Fællesskabet. Dette synspunkt deles af Det Europæiske Fagforeningsudvalg vedrørende Tekstiler, Beklædningsgenstande og Lædervarer, hvis medlemmer tilhører både spindere- og væveriindustrien, og som efter omhyggeligt at have afvejet de to industriers modstridende påstande skriftligt over for Kommissionen har givet udtryk for sin uforbeholdne støtte til, at der vedtages endelige beskyttelsesforanstaltninger i denne procedure.

- (55) Fédération Internationale de la Filterie og to fællesskabsproducenter af sytråd har fremført, at afslutningen af proceduren med hensyn til sytråd henhørende under KN-kode 5508 10 11 (jf. betragtning 64 i forordning (EØF) nr. 2904/91) kombineret med vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger over for import fra de pågældende lande af polyestergarner henhørende under KN-kode 5509 22 10 og 5509 22 90, som hævdes hovedsagelig at være det råmateriale, der anvendes til fremstilling af sytråd, vil føre til en forskydning af importen af disse garner i retning af import af sytråd, hvorved Fællesskabets sytrådsproducenters fremstillingsvirksomhed påvirkes i negativ retning. Det hævdes derfor, at disse garner også bør udelukkes fra proceduren, og at et sådant skridt under alle omstændigheder, da garnerne kun udgjorde 5,36 % af den pågældende samlede import i undersøgelsesperioden, ikke i betydelig grad kunne påvirke den klagende fællesskaberhvervsgrens interesser.

I denne forbindelse har klageren, selv om han ikke bestred retsgrundlaget for afslutningen af proceduren med hensyn til sytråd, fremført det argument, at det ville have været mere passende at vedtage beskyttelsesforanstaltninger for denne vare. Med hensyn til garner, der henhører under KN-kode 5509 22 10 og 5509 22 90, bestrider klageren, at disse garner kun i begrænset omfang anvendes til andre formål end fremstilling af sytråd. Følgelig er det klagerens argument, at man ved ikke at vedtage foranstaltninger over for disse garner med oprindelse i de af proceduren omfattede lande i betydelig grad ville påvirke de pågældende EF-spindervirksomheders interesser, et

forhold, der yderligere kommer til udtryk i den enorme stigning i importen af disse garner, som er fordoblet siden afslutningen af undersøgelsesperioden.

Stillet over for disse modstridende argumenter har Kommissionen undersøgt alle forhåndenværende oplysninger og har anmodet begge parter om at underbygge deres påstande. Imidlertid har den ikke modtaget nogen oplysninger, der påviser, at de pågældende garner næsten udelukkende benyttes eller ikke benyttes til fremstilling af sytråd. Desuden forstår Kommissionen, at uanset hvilke virkninger vedtagelsen af foranstaltninger over for de pågældende garner måtte have på Fællesskabets sytrådsproducenters konkurrenceevne, mildnes disse virkninger af disse producenters komparative marketingsfordele set i forhold til producenter af sytråd i tredjelande, nemlig det forhold, at der foreligger en komplet farveskala, og at de er tæt på kunderne. Under disse omstændigheder og under hensyntagen til, at der er fastslået dumping og skade med hensyn til de pågældende garner, og i betragtning af behovet for at undgå omgælder, som ville gøre beskyttelsen af Fællesskabets erhvervsgren ineffektiv, finder Kommissionen, at den krævede udelukkelse ikke er velbegrundet.

- (56) Rådet bekræfter Kommissionens resultater og konkuderer, at det er i Fællesskabets interesse at vedtage antidumpingforanstaltninger for at afhjælpe de skadelige virkninger af den pågældende import med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet. Disse foranstaltninger bør tage form af antidumpingforanstaltninger.

H. TOLDSATS

- (57) Ved fastsættelsen af størrelsen af den endelige told, der skal indføres, bekræfter Rådet Kommissionens metodologi og undersøgelsesresultater, som er beskrevet i henholdsvis betragtning 57 til 62 og betragtning 63 i forordning (EØF) nr. 2904/91, med hensyn til import fra samarbejdende eksportører og fra eksportører, som hverken svarede på Kommissionens spørgeskema inden for den fastsatte tidsfrist eller på anden måde har givet sig til kende.

- (58) Ved beregningen af den stigning i eksportprisen, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, er der taget skyldigt hensyn til den kvalitetstilpasning, Kommissionen i betragtning 22 og 41 har accepteret at foretage.

- (59) En eksportør fremførte, at Kommissionen inden indførelsen af antidumpingforanstaltninger burde følge den konsultationsprocedure, der er fastsat i multifiberarrangementet (MFA). Rådet bemærker imidlertid, at MFA ikke forhindrer deltagende lande i at træffe rimeligt begrundede antidumpingforanstaltninger, og der er ingen forpligtelse til forudgående konsultation i sådanne sager.

- (60) Rådet har overvejet situationen for virksomheder, der begyndte eller vil begynde at eksportere den pågældende vare til Fællesskabet efter afslutningen af undersøgelsesperioden. Det kom til den konklusion, at det ville skabe en mulighed for omgåelse, hvis der blev anvendt en antidumpingtold, som er lavere end den højest fastsatte, for nogle eksportører i de pågældende lande. Imidlertid bemærker Rådet, at Kommissionen er rede til straks at indlede en revisionsprocedure, såfremt den eksporterende virksomhed over for Kommissionen på fyldestgørende vis kan bevise, at den ikke eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i den undersøgelsesperiode, der er omfattet af denne procedure, at den først begyndte at eksportere efter den nævnte periode eller er fast besluttet på at gøre dette, og at den ikke har forbindelser eller er associeret med nogen af de virksomheder, der er omfattet af denne procedure, og hvis import til Fællesskabet anses for at være blevet dumpet.

I. TILSAGN

- (61) En kinesiske eksportør tilbød et pristilsagn. Imidlertid fandt Kommissionen, at eftersom den pågældende eksportør ikke er helt frit stillet med hensyn til fastsættelse af sine eksportpriser, er der risiko for, at dette tilsagn ikke vil blive overholdt. Efter konsultationer fandt Kommissionen derfor, at tilsagnet ikke kunne accepteres. Efter at den pågældende eksportør var blevet underrettet om grundene til, at tilsagnet ikke kunne accepteres, trak han sit tilbud tilbage.

J. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

- (62) I betragtning af de fastslåede dumpingmargener og den væsentlige skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, finder Kommissionen det nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, bør opkræves endeligt i et omfang svarende til den endeligt indførte told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af enkelttrådet og flertrådet eller kabelslået garn med indhold af korte polyesterfibre på 85 vægtprocent og derover, ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under KN-kode 5509 21 10, 5509 21 90, 5509 22 10 og 5509 22 90, og andet garn af korte polyesterfibre, blandet hovedsagelig eller udelukkende med korte, regenererede fibre eller med bomuld, ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under KN-kode 5509 51 00 og 5509 53 00, med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet.

2. Tolden, som beregnes af prisen netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende satser :

	<i>Told-</i> <i>sats</i> <i>(%)</i>	<i>Taric</i> <i>tillægs-</i> <i>kode</i>
Taiwan	14,3	8578
Indonesien	11,9	8579
Indien	7,8	8580
Den Kinesiske Folkerepublik	23,5	8581
Tyrkiet	10,1	8582

med undtagelse af importen af de i stk. 1 nævnte varer, som følgende selskaber fremstiller og sælger til eksport til Fællesskabet, for hvilke følgende toldsats er gældende :

	<i>Told-</i> <i>sats</i> <i>(%)</i>	<i>Taric</i> <i>tillægs-</i> <i>kode</i>
TAIWAN		
Chung Shing Textile Company Ltd	2,2	8583
INDIEN		
Rajasthan Spinning & Weaving Mills Ltd	2,0	8534
The Shree Meenakshi Mills Ltd	7,8	8585
Deepak Spinners Ltd	2,9	8586
Gokak Patel Volkart Ltd	2,9	8586
Himachal Fibres Ltd	2,9	8586
Hind Syntex Ltd	2,9	8586
Indo Rama Synthetics (India) Ltd	2,9	8586
Loyal Textile Mills Ltd	2,9	8586
Orient Syntex Ltd	2,9	8586
Precot Mills Ltd	2,9	8586
Rajasthan Textile Mills (prop. Sutlej Cotton Mills Ltd)	2,9	8586
Sholingur Textiles Ltd	2,9	8586
Soundaraja Mills Ltd	2,9	8586
The Madhavnagar Cotton Mills Ltd	2,9	8586
Vardhman Spinning & General Mills Ltd	2,9	8586
Yarn Syndicate Ltd	2,9	8586
Modern Syntex Ltd	2,0	8587
Sree Satyam Spinning & Weaving Mills Ltd	5,4	8588
Reliance Chemotex Industries Ltd	2,1	8589
The Coimbatore Pioneer Mills Ltd	3,3	8590
Banswara Syntex Ltd	2,2	8591
TYRKIET		
Bisas Bursa Iplik Sanayii AS	10,1	8592
Soktas Pamuk Ve Tarim Ürünlerini Deger		
Pendirme Ticaret Ve Sanayii AS	4,1	8593
Ceytas Ceyhan Tekstil Sanayii AS	2,6	8594

Prisen frit Fællesskabets grænse anses som nettopris, hvis betaling i henhold til salgsbetingelserne skal finde sted senest 30 dage efter varernes ankomst til Fællesskabets toldområde. Den forhøjes med 1 % for hver måned, betalingsfristen forlænges.

3. Tolden anvendes ikke på import af de i stk. 1 omhandlede varer, som fremstilles af P.T. Kewalram Indonesia, Bandung, Indonesien (Taric tillægskode 8595) og Guangying Spinning Co. Ltd, Guangzhou, Den Kinesiske Folkerepublik (Taric tillægskode 8596).

4. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, der i henhold til forordning (EØF) nr. 2904/91 er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt til den sats, der svarer til den endelige toldsats. Sikkerhedsstillelse, der overstiger satsen for den endelige told, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 831/92

af 30. marts 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 3659/90 om de produkter, der er underkastet den supplerende mekanisme for samhandelen i anden etape af Portugals tiltrædelse

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 234, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

Efter Rådets forordning (EØF) nr. 3659/90⁽¹⁾ skal den supplerende mekanisme for samhandelen (SMS) anvendes i Portugal i perioden 1. januar 1991 til 31. december 1995; i betragtning af de begrænsede levering af mælk og fløde i små emballager til Portugal er der ikke behov for at anvende SMS; disse produkter bør derfor slettes på listen i ovennævnte forordning for således at lette det portugisiske markeds integration i fællesmarkedet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Skemaet i afsnit 1 i bilaget til forordning (EØF) nr. 3659/90 erstattes af følgende skema:

•KN-kode	Varebeskrivelse
0406 90 21	Cheddar
0406 90 23	Edam
0406 90 77	Danbo, fontal, fontina, fynbo, gouda, havarti, maribo, samsø
0406 90 79	Esrom, italico, kernhem, saint-nectaire, saint-paulin, taleggio

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 362 af 17. 12. 1990, s. 38. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 1715/91 (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 17).

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 832/92

af 30. marts 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 790/89 om fastsættelse af den faste tillægsstøtte til oprettelse af producentorganisationer samt af maksimumsbeløbet for støtten til forbedring af kvaliteten og fremme af afsætningen i sektoren for nødder og johannesbrød

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, særlig artikel 14b, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 14b i forordning (EØF) nr. 1035/72 beregnes den faste tillægsstøtte til fremme af oprettelsen af producentorganisationer ud fra de mængder nødder og/eller johannesbrød, som organisationerne har afsat i løbet af det første år efter datoen for den særlige anerkendelse af dem;

ugunstige vejrforhold i et produktionsområde i løbet af det produktionsår, der er afgørende for beregningen af støtten, kan skabe ganske mærkbare forvridninger i anvendelsen af denne tillægsstøtteordning; for at ordningen kan virke korrekt, bør det fastsættes, at støtten i henhold til forordning (EØF) nr. 790/89⁽²⁾ efter begrundet anmodning fra den berørte producentorganisation i sådanne tilfælde beregnes ud fra de mængder, der afsættes i det produktionsår, som falder efter det produk-

tionsår, der har været kraftigt ramt af ovennævnte forhold —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EØF) nr. 790/89 tilføjes følgende afsnit:

•Med henblik på anvendelse af ovennævnte artikel 14b, stk. 2, beregner den kompetente myndighed, når producentorganisationernes høst på grund af ugunstige vejrforhold i produktionsområdet er mindsket med over 20 %, efter begrundet anmodning fra organisationerne støttebeløbet ud fra de mængder, organisationerne har afsat i løbet af det andet produktionsår efter datoen for den særlige anerkendelse.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Efter anmodning fra de berørte producentorganisationer anvendes artikel 1 dog fra datoen for ikrafttrædelsen af afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1968/91 (EFT nr. L 177 af 5. 7. 1991, s. 10).

⁽²⁾ EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 6. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 2145/91 (EFT nr. L 200 af 23. 7. 1991, s. 1).

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 833/92

af 30. marts 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/88 om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1995/96 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2239/86 om en fælles specifik foranstaltning til forbedring af vinstrukturene i Portugal

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (¹),
og

ud fra følgende betragtninger :

Forordning (EØF) nr. 1442/88 (²), anvendes på nuværende tidspunkt ikke for Portugal ;

ved forordning (EØF) nr. 2239/86 (³) er der fastsat foranstaltninger til endelig nedlæggelse og omstrukturering af vindyrkningsarealer ;

den ordning med endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer, der i henhold til forordning (EØF) nr. 1327/90 (⁴) anvendes i de andre medlemsstater, er blevet henhørt under EUGFL, Garantisektionen, og fællesskabsfinansieringen er fastsat til 100 % ;

ifølge akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse anvendes bestemmelserne i den fælles markedsordning for vin i Portugal fra anden overgangsetape, og den generelle nedlæggelsesordning bør derfor også gælde for denne medlemsstat, dog således at det nuværende præminiveau opretholdes for at tage hensyn til de særlige strukturforhold ;

Kommissionen godkendte den 7. august 1991 det handlingsprogram for omstrukturering af vindyrkningsarealerne, som Portugal har forelagt, og som skal erstatte den

omstruktureringsordning, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2239/86 ;

forordning (EØF) nr. 1442/88 bør derfor ændres og forordning (EØF) nr. 2239/86 ophæves ; sidstnævnte forordning forbliver dog i kraft for så vidt angår de forpligtelser, Portugal har indgået i henhold til den —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1442/88 foretages følgende ændringer :

1) I artikel 2 indsættes følgende stykke :

•5. For Portugal fastsættes præmierne og beløbene pr. ha således :

a) for arealer på mindst 10 og højst 25 ar, som er tilplantet med persningsdruesorter og udgør hele vindyrkningsarealet på den pågældende bedrift :
2 500 ECU

b) for arealer på over 25 ar tilplantet med persningsdruesorter :

— 1 000 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha ikke er over 20 hl

— 1 600 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha er over 20 hl, men ikke over 25 hl

— 2 200 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha er over 25 hl, men ikke over 30 hl

— 2 800 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha er over 30 hl, men ikke over 50 hl

— 3 500 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha er over 50 hl, men ikke over 90 hl

— 5 000 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha er over 90 hl, men ikke over 130 hl

— 6 200 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha er over 130 hl, men ikke over 160 hl

— 6 500 ECU, hvis det gennemsnitlige udbytte pr. ha er over 160 hl

(¹) EFT nr. C 39 af 17. 2. 1992.

(²) EFT nr. L 132 af 28. 5. 1988, s. 2. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 1327/90 (EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 23).

(³) EFT nr. L 196 af 18. 7. 1986, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 3208/88 (EFT nr. L 286 af 20. 10. 1988, s. 5).

(⁴) EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 23.

c) for arealer tilplantet med sorter, der for den pågældende administrative enhed er klassificeret som spisedruer eller som både spisedruer og persningsdruer :

- 5 500 ECU, hvis der er tale om pergoladyrkning
- 3 500 ECU, hvis der er tale om en anden dyrkningsmetode end pergoladyrkning.

De i stk. 1, litra b) og c), fastsatte beløb forhøjes med 300 ECU pr. ha, hvis de pågældende arealer udgør hele det af ansøgeren tilplantede vinareal.

2) I artikel 7, stk. 1, tilføjes følgende tekst :

»Portugal kan nedsætte de i artikel 2, stk. 5, fastsatte beløb, hvis producenten, der ansøger om præmie for endelig nedlæggelse, er medlem af et vinkooperativ eller en anden vindyrkersammenslutning. I så fald nedsættes præmien højst med 7 %, og det beløb, der

svarer til denne nedsættelse, udbetales til kooperativet eller sammenslutningen.»

3) I artikel 20 tilføjes følgende led :

— forordningens anvendelse i Portugal,«.

4) Artikel 22 udgår.

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 2239/86 ophæves. Bestemmelserne i denne forordning forbliver dog gældende for de forpligtelser, Portugal har indgået inden nærværende forordnings ikrafttræden inden for rammerne af ordning for endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer og inden den 7. august 1991 inden for rammerne af ordningen for omstrukturering af vindyrkningsarealer.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 834/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 594/92⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 1. april 1992;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 594/92 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 64 af 10. 3. 1992, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. april 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgifter (°)
0709 90 60	138,64 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	138,64 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	167,59 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 10 90	167,59 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 90 91	148,17
1001 90 99	148,17 ⁽¹¹⁾
1002 00 00	164,92 ⁽⁶⁾
1003 00 10	143,10
1003 00 90	143,10 ⁽¹¹⁾
1004 00 10	121,77
1004 00 90	121,77
1005 10 90	138,64 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	138,64 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	140,57 ⁽⁴⁾
1008 10 00	51,33 ⁽¹¹⁾
1008 20 00	117,34 ⁽⁴⁾
1008 30 00	58,67 ⁽⁷⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	58,67
1101 00 00	220,44 ⁽⁸⁾ ⁽¹¹⁾
1102 10 00	243,89 ⁽⁸⁾
1103 11 10	273,33 ⁽⁸⁾ ⁽¹⁰⁾
1103 11 90	236,56 ⁽⁸⁾

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

(9) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT, medmindre stk. 4 i samme artikel finder anvendelse.

(10) Der skal i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i afgørelse 91/482/EØF opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1825/91.

(11) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslaviet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 585/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 835/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1845/91⁽⁵⁾, og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 1. april 1992;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 168 af 29. 6. 1991, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. april 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	4	5	6	7
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	4	5	6	7	8
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 836/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenolie-sektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1720/91⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 728/91⁽⁴⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 729/91⁽⁶⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86⁽⁸⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 730/91⁽¹⁰⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78⁽¹²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹³⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

med hensyn til Tyrkiet og Maghreb-landene bør man ikke forud ansætte det tillægsbeløb, der skal fastsættes i henhold til aftalerne mellem Fællesskabet og disse tredjelande;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers association med det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁴⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier; dog opkræves der ifølge artikel 101, stk. 4, i ovennævnte afgørelse et særligt beløb ved import af visse produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier for at undgå, at produkter med oprindelse i disse lande behandles gunstigere end tilsvarende produkter, der importeres fra Spanien og Portugal til Fællesskabet i det sammensætning pr. 31. december 1985;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 30. og 31. marts 1992 indebærer, at minimumsimportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til 8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 80 af 27. 3. 1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 80 af 27. 3. 1991, s. 2.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 80 af 27. 3. 1991, s. 3.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenoliesektoren er fastsat i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren (1)

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	72,00 (*)
1509 10 90	72,00 (*)
1509 90 00	83,00 (*)
1510 00 10	77,00 (*)
1510 00 90	122,00 (*)

(1) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3148/91.

(2) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

a) Libanon: 0,60 ECU/100 kg;

b) Tyrkiet: 11,48 ECU/100 kg (*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift;

c) Algeriet, Tunesien og Marokko: 12,69 ECU/100 kg (*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

(*) Disse beløb kan forhøjes med et tillægsbeløb, som fastsættes af Fællesskabet og de pågældende tredjelande.

(3) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg;

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

(4) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg;

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren (1)

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	15,84
0711 20 90	15,84
1522 00 31	36,00
1522 00 39	57,60
2306 90 19	6,16

(1) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3148/91.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 837/92

af 2. april 1992

om beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår ansøgninger om SMS-licenser indgivet fra 23. til 27. marts 1992 i sektoren for mælk og mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 85, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger :

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 606/86⁽¹⁾ om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for anvendelsen af den supplerende mekanisme for samhandelen med mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti og fra Portugal, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 705/92⁽²⁾, fastsættes der vejledende lofter for 1992 for mælk og mejeriprodukter, ligesom det fastsættes, at disse lofter opdeles ;

der er fra 23. til 27. marts 1992 indgivet SMS-licensansøgninger i De Ti for oste af kategori 5, 5A og 6, der overstiger det vejledende loft, der er fastsat for april 1992 ;

efter tiltrædelsesaktens artikel 85, stk. 1, kan Kommissionen efter en hasteprocedure træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger, når det vejledende loft nås eller overskrides ; som en forebyggende foranstaltning bør der for De Ti under hensyntagen til antallet af de indgivne ansøgninger, udstedes licenser for en vis

procentsats af de for kategori 5, 5A og 6 ansøgte mængder, og enhver nyudstedelse af licenser for de pågældende produkter bør suspenderes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. De i forordning (EØF) nr. 606/86 omhandlede SMS-licensansøgninger, der er indgivet i De Ti fra 23. til 27. marts 1992 og meddelt Kommissionen for mejeriprodukter henhørende under :

- kategori 5 i KN-kode ex 0406, imødekommes for så vidt angår 27 %
- kategori 5A i KN-kode ex 0406, imødekommes for så vidt angår 87,05 %
- kategori 6 i KN-kode ex 0406, imødekommes for så vidt angår 8,28 %.

2. Udstedelse af SMS-licenser i De Ti for produkter henhørende under kategori 5, 5A og 6 suspenderes midlertidigt.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 58 af 1. 3. 1986, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 75 af 21. 3. 1992, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 838/92

af 2. april 1992

om åbning af licitationer over støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1741/91⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3446/90 af 27. november 1990 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91⁽⁴⁾, fastsættes der bl.a. nærmere regler for licitation;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3447/90 af 28. november 1990 om de særlige betingelser for ydelse af støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91, er der fastsat, hvilke minimumsmængder et bud kan vedrøre;

anvendelsen af artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3013/89 medfører, at der åbnes en licitation over støtte til privat oplagring;

ifølge ovennævnte artikel anvendes disse foranstaltninger på basis af situationen i hvert noteringsområde; det er

derfor hensigtsmæssigt at åbne licitationerne særskilt for hvert område, hvor betingelserne er opfyldt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indledes særskilte licitationer i Storbritannien, Danmark, Nederlandene, Frankrig, Spanien, Portugal, Irland, Nordirland, Italien og Tyskland med henblik på støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam.

Der kan efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3447/90 indgives bud til interventionsorganerne i de berørte medlemsstater.

Artikel 2

Buddene skal indgives senest den 7. april 1992, kl. 14.00, til det relevante interventionsorgan.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 41.

⁽³⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 120 af 15. 5. 1991, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 46.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 839/92

af 1. april 1992

om ændring af den liste, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 55/87 om listen over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der i visse af Fællesskabets kystområder har tilladelse til at anvende bomtrawl

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7. oktober 1986 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3500/91 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 55/87 af 30. december 1987 om listen over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der i visse af Fællesskabets kystområder har tilladelse til at anvende bomtrawl ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 553/92 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtning:

De danske og nederlandske myndigheder har anmodet om, at fire fartøjer, der ikke længere opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 55/87

udskiftes på den liste, der er knyttet som bilag til ovennævnte forordning; de nationale myndigheder har givet alle fornødne oplysninger til underbygning af anmodningen i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 55/87; det fremgår af oplysningerne, at de er i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser, og derfor bør de pågældende fartøjer udskiftes på listen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:*Artikel 1*

Bilaget til forordning (EØF) nr. 55/87 ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. april 1992.

På Kommissionens vegne

Manuel MARÍN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 288 af 11. 10. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 331 af 3. 12. 1991, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 8 af 10. 1. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 60 af 5. 3. 1992, s. 7.

BILAG

I bilaget til forordning (EØF) nr. 55/87 foretages følgende ændringer :

— Fartøjer, der skal udskiftes :

Havnekendingsbogstaver og -nummer	Fartøjets navn	Radio-kaldesignal	Registrerings-havn	Maskineffekt (kW)
NEDERLANDENE				
NZ 1	Spera in Deo		Terneuzen	83
UK 49	Jannetje		Urk	64
ST 10	Immetje Hans		Staveren	74
HD 101	R.H. van Schijndel		Den Helder	221

— Fartøjer, der erstatter ovennævnte fartøjer :

Havnekendingsbogstaver og -nummer	Fartøjets navn	Radio-kaldesignal	Registrerings-havn	Maskineffekt (kW)
NEDERLANDENE				
HA 31	Innovatie		Harlingen	138
GO 61	Visarend		Goedereede	199
ST 10	Immetje Hans		Staveren	191
DANMARK				
E 441	Britta Brock	OWNQ	Esbjerg	220

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 840/92
af 1. april 1992
om tarifiering af visse varer i Den Kombinerede Nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 627/92⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

For at sikre en ensartet anvendelse af Den Kombinerede Nomenklatur, der er knyttet som bilag til ovennævnte forordning, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer;

forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende Den Kombinerede Nomenklatur; disse bestemmelser gælder også for enhver anden nomenklatur, hvori denne er gengivet, også delvis eller eventuelt med tilføjelse af underopdelinger, og som er fastlagt ved specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelse af toldmæssige eller andre foranstaltninger i samhandelen med varer;

ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget til denne forordning, tariferes i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3;

De i denn forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Nomenklaturudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i Den Kombinerede Nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på enogtyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. april 1992.

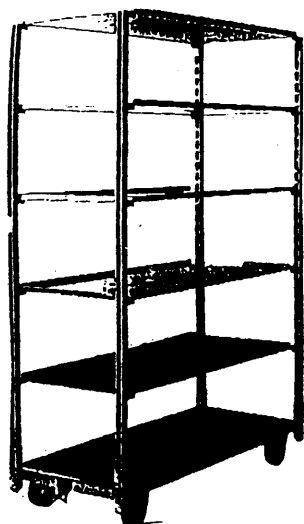
På Kommissionens vegne
Christiane SCRIVENER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 68 af 13. 3. 1992, s. 9.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>Prøver af parfumecreme anbragt på et underlag i form af en reklametryksag.</p>	3303 00 10	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende Den Kombinerede Nomenklatur, bestemmelse 2 til afsnit VI, bestemmelse 2 til kapitel 33 samt teksten til KN-kode 3303 00 og 3303 00 10
<p>Mobil reol af højde indtil 2 250 mm, betående af en bund på fire små hjul, fire hjørnestandere af metal og mindst to hylder af træ. Den mobile reol anvendes i almindelighed under transport og oplagring af varer, der sælges i blomsterhandelen.</p> <p>(Mobil reol : se foto (!))</p>	9403 20 99	<p>Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende Den Kombinerede Nomenklatur, bestemmelse 2 til kapitel 94 samt teksten til KN-kode 9403, 9403 20 og 9403 20 99</p> <p>Tarifering som godsbeholder er udelukket, fordi reolen, er åben til alle sider.</p>

(!) Fotografiet er kun til orientering.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 841/92

af 2. april 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1727/70, (EØF) nr. 1728/70, (EØF) nr. 2603/71, (EØF) nr. 410/76, (EØF) nr. 2501/87 og (EØF) nr. 2468/72 for så vidt angår visse tobakssorter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 af 21. april 1970 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtbak⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1737/91⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 6, artikel 3, stk. 3, første afsnit, artikel 5, stk. 6, artikel 6, stk. 10, og artikel 7, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1467/70 af 20. juli 1970 om fastsættelse af visse almindelige regler for intervention inden for råtbaksektoren⁽³⁾, særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 1738/91⁽⁴⁾ skal der blandt andet foretages en komplettering af betegnelsen for sort nr. 1, Badischer Geudertheimer, hvor hybridene Pereg, Korso tilføjes, for sort nr. 2, Badischer Burley E, hvor der tilføjes »og hybrider deraf«, og for sort nr. 3, Virgin D, hvor der tilføjes »og hybrider deraf«, for at tage hensyn til Tysklands forening; der bør foretages ændringer af bilagene til de forordninger, som vedrører de enkelte tobakssorters betegnelser og kendetegn, dvs. følgende forordninger:

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1727/70 af 25. august 1970 om gennemførelsesbestemmelserne for intervention inden for råtbak-sektoren⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 838/91⁽⁶⁾,
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1728/70 af 25. august 1970 om fastsættelse af tabeller over tillæg og fradrag for råtbak⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 838/91,
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2603/71 af 6. december 1971 om den nærmere udformning af kontrakter om en første bearbejdning og behandling af tobak, som interventionsorganerne ligger inde med⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 838/91,
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 410/76 af 23. februar 1976 om fastsættelse af det maksimumsvægttab, der er tilladt ved kontrollen efter den første

bearbejdning og behandling af tobakken⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 838/91,

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2501/87 af 24. juni 1987 om fastlæggelse af kendetegnene for de enkelte tobakssorter, der produceres i Fællesskabet⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 838/91;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2468/72⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3349/87⁽¹²⁾, indeholder i bilaget en liste over opsamlingscentre og bearbejdnings- og oplagingscentre; i betragtning af Tysklands forening bør nævnte bilag tilpasses den nye situation; nævnte forordning bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Råtbak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag I, II, IV og V til forordning (EØF) nr. 1727/70, i bilag I og II til forordning (EØF) nr. 1728/70 samt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2603/71 og i bilaget til forordning (EØF) nr. 410/76 ændres betegnelserne på sorterne med numrene 1, 2 og 3 til henholdsvis:

1. Badischer Geudertheimer, Pereg og Korso.
2. Badischer Burley E og hybrider deraf.
3. Virgin D og hybrider deraf.

Artikel 2

Beskrivelserne af sorterne med numrene 1, 2 og 3 i bilaget til forordning (EØF) nr. 2501/87 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 3

I bilaget til forordning (EØF) nr. 2468/72 indføres i listerne over opsamlingscentre og bearbejdnings- og oplagingscentre i Tyskland følgende: »4371 Glauzig«.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for første gang på tobak fra 1991-høsten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 191 af 27. 8. 1970, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 191 af 27. 8. 1970, s. 18.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 269 af 8. 12. 1971, s. 11.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 50 af 26. 2. 1976, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 237 af 20. 8. 1987, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 267 af 28. 11. 1972, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 317 af 7. 11. 1987, s. 31.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG**Sort nr. 1 : Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso****1. Særlige karakteristika****1.1. Genetiske :**

- a) Badischer Geudertheimer : Tysk sort, der er fremkommet efter en lang generationsrække af de såkaldte »Landrassen«, bevaringsforædling, certificerede frø fremavlet af certificerede frø.
- b) Pereg : Geudertheimer-type, resistent over for skimmel, krydsning med Bel, bevaringsforædling, certificerede frø eller frø fremavlet af certificerede frø
- c) Korso : Geudertheimer-type, resistent over for skimmel og Y-virus, krydsning med Bel, bevaringsforædling, certificerede frø eller frø fremavlet af certificerede frø

1.2. Botaniske og morfologiske :

- a) Badischer Geudertheimer : Under normale dyrkningsforhold en høj plante på ca. 1,70 m med gennemsnitlig 15 til 20 skråstillede nytteblade med en gennemsnitlig afstand på 10 til 11 cm. Oprejt bladvækst med nedhængende bladspids. Store ovale eller elliptiske blade, grønne til mørkegrønne, let skinnende. Tidlig sort under normale dyrkningsforhold.
- b) Pereg : Høj plante på 1,60 til 1,80 m med gennemsnitlig 17 til 20 halvt oprejste nytteblade. Oprejt bladvækst med delvis nedhængende til nedhængende bladspids. Ovale til aflange blade, grønne, med fast glat overflade, halvtidlig sort
- c) Korso : Høj plante på ca. 1,70 m med gennemsnitlig 15 til 18 nytteblade. Bladene er lange til mellemlange, skråstillede, bladfarven grønlig, overfladen afrundet, tidlig sort

1.3. Jordbundsmæssige og klimatiske krav :

Løs, let og dybgrundet jord med tilstrækkelig vandtilførsel i områder af ringe højde med gennemsnitlig luftfugtighed.

2. Produktionsforhold**2.1. Beplantningstæthed :**

I gennemsnit 29 000 til 38 000 planter pr. ha.

2.2. Aftopning :

Manuel eller mekanisk aftopning midt i blomstringstiden med beskæring af sideskud.

2.3. Høstmetode :

Bladvis efter bladposition.

2.4. Udbytte :

Under normale dyrkningsforhold 2 500 til 3 000 kg pr. ha i gennemsnit pr. område.

2.5. Tørring :

I fri luft i tørrelader, der egner sig til »air curing«.

2.6. Præsentation og sortering :

Tobak sorteret efter bladposition (lugs, nedre midterblade, øvre midterblade og topblade) og i indtil tre kvalitetsklasser, i bundter, i foreløbige baller eller pakket på anden måde, med eller uden omvikling.

Sort nr. 2 : Badischer Burley E og hybrider deraf**1. Særlige karakteristika****1.1. Genetiske :**

- a) Badischer Burley : Vellykket Burley-type, krydsning af White-Burley og dobbelt Geudertheimer. Bevaringsforædling, certificerede frø eller frø fremavlet af certificerede frø.
- b) Bursanica, Zerlina og Dreta : Burley-typer, resistent over for skimmel, krydsning med Bel 61/10, bevaringsforædling, certificerede frø eller frø fremavlet af certificerede frø.
- c) BB16F : Krydsning af B21 × Bel og White Burley.

- 1.2. Botaniske og morfologiske :
- a) Badischer Burley : Under normale dyrkningsforhold en høj plante på ca. 1,80 m med gennemsnitlig 15 til 20 nytteblade. Lugs' og nedre midterblades bladvinkel vandret og øvre blade oprejst med en gennemsnitlig afstand på 10 cm. Store blade af bred oval form, lysegrønne til gulgrønne. Normalt tidlig blomstring og udstrakt tidlig modning i de øvrige bladpositioner under normale dyrkningsforhold.
 - b) Bursanica, Zerlina og Dreta : Under normale dyrkningsforhold en meget høj plante på ca. 1,90 m med gennemsnitlig 17 til 22 nytteblade. Lugs' og nedre midterblades bladvinkel vandret og øvre blade oprejst. Store blade af oval eller bred oval form, lysegrønne til gulgrønne, rynket til stærkt rynket. Normal til sildig blomstring og modning.
 - c) BB16F : Under normale dyrkningsforhold en plante af konisk form, ca. 1,60 m med 15 til 18 nytteblade. Halvelliptiske til elliptiske blade, lysegrønne til lysegule ved modning. Sekskantet blomsterstand med lyserøde blomster.
- 1.3. Jordbundsmæssige og klimatiske krav :
- Sandet lermuldet jord med tilstrækkelig vandtilførsel og gennemsnitlig luftfugtighed.
2. Produktionsforhold
- 2.1. Beplantningstæthed :
- Badischer Burley E, Bursanica, Zerlina og Dreta : I gennemsnit 29 000 til 35 000 planter pr. ha.
- BB16F : I gennemsnit 28 000 til 32 000 planter pr. ha.
- 2.2. Aftopning :
- Manuel eller mekanisk midt i blomstringstiden, eventuelt med beskæring af sideskud.
- 2.3. Høstmetode :
- Bladvis efter bladposition eller stamhøst.
- 2.4. Udbytte :
- Under normale dyrkningsforhold gennemsnitlig 2 200 til 3 300 kg pr. ha.
- 2.5. Tørring :
- I fri luft i tørrelader, der egner sig til »air-curing«.
- 2.6. Præsentation og sortering :
- Tobak sorteret efter bladposition (lugs, nedre midterblade, øvre midterblade og topblade) og i indtil tre kvalitetsklasser, i bundter, i foreløbige baller eller pakket på anden måde, med eller uden omvikling.

Sort nr. 3 : Virgin D og hybrider heraf

1. Særlige karakteristika
- 1.1. Genetiske :
- Sort af virgin, der er blevet dyrket siden midten af 50'erne. Forædling på basis af amerikansk virgin, resistent over for Y-virus og rodbrand. Bevaringsforædling, certificerede frø eller frø fremavlet af certificerede frø.
- 1.2. Botaniske og morfologiske :
- Under normale dyrkningsforhold en høj plante på ca. 1,80 m med gennemsnitlig 14 til 20 nytteblade, oprejst bladvækst. Bladstørrelse middel til stor, lange til brede ovale lysegrønne til grønne blade med meget synlig nervation. Normal, tidlig modning og blomstring.
- 1.3. Jordbundsmæssige og klimatiske krav :
- Let, sandet til lermuldet jord, der hurtigt opvarmes, med tilstrækkelig vandtilførsel.
2. Produktionsforhold
- 2.1. Beplantningstæthed :
- a) I gennemsnit 29 000 til 35 000 planter pr. ha
 - b) I gennemsnit 18 000 til 22 000 planter pr. ha, meget sandet og stærkt filtrerende jord.
- 2.2. Aftopning :
- Normalt ingen aftopning eller sen aftopning med beskæring af sideskud.

-
2.3. Høstmetode :	Høst af de enkelte blade i takt med deres modning efter bladposition.
2.4. Udbytte :	Under normale dyrkningsforhold 1 600 til 2 400 kg pr. ha pr. område.
2.5. Tørring :	Varmluftstørring i særlige ovne (bulks), der egner sig til »flue-curing».
2.6. Præsentation og sortering :	Tobak sorteret efter bladposition (lugs, nedre midterblade, øvre midterblade og topblade) og i indtil tre kvalitetsklasser, i bundter, i foreløbige baller eller pakket på anden måde, med eller uden omvikling.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 842/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 61/
92⁽²⁾, artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 366/92⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 827/92⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 366/92, på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer
normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁶⁾,
fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 1. april
1992 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 6 af 11. 1. 1992, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 39 af 15. 2. 1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 87 af 2. 4. 1992, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. april 1992 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb (°)
1701 11 10	39,09 (°)
1701 11 90	39,09 (°)
1701 12 10	39,09 (°)
1701 12 90	39,09 (°)
1701 91 00	44,41
1701 99 10	44,41
1701 99 90	44,41 (°)

(°) Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68.

(°) Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

(°) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1870/91.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 843/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2727/75 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾ skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af korn samt deres pris på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne på korn og kornprodukter på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på kornmarkederne og en naturlig udvikling i priser og samhandel og at tage hensyn til den påtænkte udførsels økonomiske aspekt og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 100 000 tons mel af blød hvede og 100 000 tons fine gryn af hård hvede til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 9, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 891/89⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 337/92⁽⁵⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2746/75 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af restitutioner for korn;

for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug er disse særlige kriterier fastsat i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2746/75; restitutionen for disse produkter beregnes i øvrigt under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse

mængder er fastsat i Kommissionens forordning nr. 162/67/EØF⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 468/92⁽⁷⁾;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centalkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁹⁾; fastsatte korrektionsfaktor
- for de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 94 af 7. 4. 1989, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 36 af 13. 2. 1992, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT nr. 128 af 27. 6. 1967, s. 2574/67.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 53 af 28. 2. 1992, s. 15.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. april 1992 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
0709 90 60 000	—	—
0712 90 19 000	—	—
1001 10 10 000	—	—
1001 10 90 000	04	105,00
	05	40,00
	06	35,00
	02	20,00
1001 90 91 000	—	—
1001 90 99 000	04	60,00
	05	32,00
	02	20,00
1002 00 00 000	03	21,00
	05	30,00
	07	85,00
	02	20,00
1003 00 10 000	—	—
1003 00 90 000	04	74,00
	05	32,00
	02	30,00
1004 00 10 000	—	—
1004 00 90 000	—	—
1005 10 90 000	—	—
1005 90 00 000	04	60,00
	02	0
1007 00 90 000	—	—
1008 20 00 000	—	—
1101 00 00 100	06	98,00 (?)
	02	92,00
1101 00 00 130	01	87,00
1101 00 00 150	01	80,00
1101 00 00 170	01	74,00
1101 00 00 180	01	69,00
1101 00 00 190	—	—
1101 00 00 900	—	—
1102 10 00 500	01	92,00
1102 10 00 700	—	0
1102 10 00 900	—	—
1103 11 10 200	06	190,00 (?)
	02	175,00
1103 11 10 400	01	0
1103 11 10 900	01	0
1103 11 90 200	01	92,00
1103 11 90 800	—	—

(¹) Bestemmelserne er følgende :

01 Alle tredjelande

02 Andre tredjelande

03 Schweiz, Østrig og Liechtenstein

04 Schweiz, Østrig, Liechtenstein, Ceuta og Melilla

05 Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Kasakkstan, Kirgistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Estland, Letland og Litauen

06 Algeriet

07 Zone II b)

(²) Restitution fastsat for en mængde på 100 000 tons mel af blød hvede efter fremgangsmåden i artikel 9, stk. 4, i den ændrede forordning (EØF) nr. 891/89, bestemt til Algeriet.

(³) Restitution fastsat for en mængde på 100 000 tons fine gryn af hård hvede efter fremgangsmåden i artikel 9, stk. 4, i den ændrede forordning (EØF) nr. 891/89, bestemt til Algeriet.

NB : Zonerne er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1124/77, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3049/89.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 844/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning nr. (EØF) 674/92⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens, reguleret i forhold til den i eksportmåneden gældende tærskelpris, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode; i så fald korrigeres restitutionsbeløbet;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2744/75 af 29. oktober 1975 om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1906/87⁽⁵⁾, kan der fastsættes et korrektionsbeløb for visse produkter, der er nævnt i artikel 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2727/75;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1281/75⁽⁶⁾ fastsættes de nærmere regler om forudfastsættelse af eksportrestitutionen for korn og visse produkter forarbejdet på basis af korn;

i henhold til den nævnte forordning skal korrektionsbeløbet for korn fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de

disponible mængder af korn og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår afsætningsmulighederne og -vilkårene for kornprodukter på verdensmarkedet; ifølge samme forordning er det ligeledes vigtigt, at sikre ligevægt på kornmarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priserne og samhandelen og desuden at tage hensyn til udførselens økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

for de i artikel 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter skal der tages hensyn til de særlige kriterier, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1281/75;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt, at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure; det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de øvrige valutaer som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁸⁾, fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning;

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

(2) EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.

(3) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

(4) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

(5) EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 49.

(6) EFT nr. L 131 af 22. 5. 1975, s. 15.

(7) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

(8) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

de forudfastsatte eksportrestitutioner for korn, fastsættes som angivet i bilaget.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i artikel 16, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75 fastsatte omhandlede korrektionsbeløb, der anvendes på

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. april 1992 om fastsættelse af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse (*)	Løbende måned 4	1. term. 5	2. term. 6	3. term. 7	4. term. 8	5. term. 9	6. term. 10
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 90 000	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	- 30,00	- 30,00	- 30,00	—	—
1004 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 100	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 130	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 150	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 170	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 180	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1102 10 00 700	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 10 400	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 10 900	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 90 200	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	- 35,00	- 35,00
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(*) Til følgende destinationer:

01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1124/77, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3049/89.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 845/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2727/75 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾ skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn samt deres pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn og kornprodukter på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på kornmarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

i Rådets forordning (EØF) nr. 2744/75 af 29. oktober 1975 om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1906/87⁽⁵⁾, fastsættes de særlige kriterier, der lægges til grund ved beregningen af restitutionen for disse produkter;

anvendelsen af disse bestemmelser på den øjeblikkelige markedssituation for produkter forarbejdet på basis af korn og ris fører til at fastsætte et restitutionsbeløb, der

skal udligne forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter deres bestemmelsessted;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centalkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁷⁾, fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for den i artikel 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte malt, for hvilke forordning (EØF) nr. 2744/75 gælder, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 49.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. april 1992 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

<i>(ECU/ton)</i>	
Produktkode	Restitutionsbeløb
1107 10 19 000	78,00
1107 10 99 000	116,00
1107 20 00 000	135,00

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 846/92

af 2. april 1992

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92⁽²⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om udstedelse af eksportlicens, reguleret i forhold til den i eksportmåneden gældende tærskelpris, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode; i så fald korrigeres restitutionsbeløbet;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2744/75 af 29. oktober 1975 om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1906/87⁽⁵⁾, kan der fastsættes et korrektionsbeløb for visse produkter, der er nævnt i artikel 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2727/75;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1281/75⁽⁶⁾ fastsættes de nærmere regler om forudfastsættelse af eksportrestitutionen for korn og visse produkter forarbejdet på basis af korn;

i henhold til nævnte forordning skal korrektionsbeløbet for malt fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på verdensmarkedet i afsætningsmuligheder og -vilkår for de pågældende kornprodukter samt for malt; ifølge samme forordning er det ligeledes rigtigt at tage hensyn til den mængde korn, der skal bruges til fremstilling af malt, samt til udførselens økonomiske aspekter og interesse i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure; de kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁸⁾, fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

det følger af de ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i artikel 16, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede korrektionsbeløb, der anvendes på forudfastsatte eksportrestitutioner for malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. april 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.⁽⁴⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.⁽⁵⁾ EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 49.⁽⁶⁾ EFT nr. L 131 af 22. 5. 1975, s. 15.⁽⁷⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁸⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 847/92

af 2. april 1992

om salg efter proceduren i forordning (EØF) nr. 2539/84 af oksekød fra visse interventionsorganer med henblik på eksport til Rusland i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 599/91 og om ændring af forordning (EØF) nr. 569/88

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1628/91⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Visse interventionsorganer ligger inde med et betydeligt lager interventionskød; på grund af de store omkostninger, der er forbundet hermed, bør det undgås at forlænge oplagringen af kødet; en del af kødet bør udbydes til salg med henblik på eksport til Rusland i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 599/91 af 5. marts 1991 om oprettelse af en kreditgaranti med henblik på at sikre eksporten af landbrugsprodukter og fødevarer fra Fællesskabet, Bulgarien, Tjekkoslaviet, Ungarn, Polen, Rumænien, Jugoslavien, Estland, Letland og Litauen til Sovjetunionen⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3281/91⁽⁴⁾;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2539/84 af 5. september 1984 om særlige betingelser for visse former for salg af frosset oksekød, som interventionsorganerne ligger inde med⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1809/87⁽⁶⁾, er der fastsat mulighed for at anvende en procedure med to faser ved salg af oksekød fra interventionslagre;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2824/85 af 9. oktober 1985 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende salg af udbenet frosset oksekød, som interventionsorganerne ligger inde med, og som er beregnet til udførsel⁽⁷⁾, er der fastsat reemballage af produkter på visse betingelser;

i betragtning af foranstaltningens specielle og hastende karakter og behovet for kontrol bør der fastsættes særlige

regler for den mindstemængde, der kan købes i det tidsrum, foranstaltningen gennemføres;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2150/91 af 19 juli 1991 om betingelserne for indgåelse af en kreditgarantitale med et bankkonsortium om oprettelse af en kreditgaranti med henblik på at sikre eksporten af Landbrugsprodukter og fødevarer til Sovjetunionen⁽⁸⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3363/91⁽⁹⁾, er der fastsat visse betingelser for anerkendelse af leveringskontrakter; det bør fastsættes, at kontrakten om salg af kød fra intervention først godkendes, når det er kontrolleret, at ovennævnte anerkendelse foreligger;

fjerdinger fra interventionslagre kan under visse omstændigheder have undergået flere behandlinger; med henblik på en god præsentation og afsætning af disse fjerdinger bør det på præcise betingelser tillades, at disse fjerdinger reemballeres;

det er nødvendigt at fastsætte en frist for eksporten af det pågældende kød; denne frist bør fastsættes under hensyn til artikel 5, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2377/80 af 4. september 1980 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 815/91⁽¹¹⁾;

for at garantere, at det solgte kød eksporteres til det fastsatte bestemmelsessted, bør det fastsættes, at den i artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 2539/84 omhandlede sikkerhed stilles;

produkter, som interventionsorganerne ligger inde med, og som er bestemt til eksport, falder ind under bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 569/88⁽¹²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 812/92⁽¹³⁾; nævnte forordnings bilag vedrørende påtegninger bør suppleres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
(2) EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 16.
(3) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1991, s. 21.
(4) EFT nr. L 310 af 12. 11. 1991, s. 1.
(5) EFT nr. L 238 af 6. 9. 1984, s. 13.
(6) EFT nr. L 170 af 30. 6. 1987, s. 23.
(7) EFT nr. L 268 af 10. 10. 1985, s. 14.

(8) EFT nr. L 200 af 23. 7. 1991, s. 12.
(9) EFT nr. L 318 af 20. 11. 1991, s. 31.
(10) EFT nr. L 241 af 13. 9. 1980, s. 5.
(11) EFT nr. L 83 af 3. 4. 1991, s. 6.
(12) EFT nr. L 55 af 1. 3. 1988, s. 1.
(13) EFT nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 72.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der gennemføres salg af cirka:

- 15 000 tons ikke-udbenet oksekød, som det tyske interventionsorgan ligger inde med
- 15 000 tons ikke-udbenet oksekød, som det franske interventionsorgan ligger inde med
- 10 000 tons ikke-udbenet oksekød, som det irske interventionsorgan ligger inde med
- 60 000 tons udbenet oksekød, som det irske interventionsorgan ligger inde med.

2. Kødet sælges i henhold til forordning (EØF) nr. 599/91 og skal indføres til Rusland.

3. Salget finder sted i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2539/84 og (EØF) nr. 2824/85, jf. dog bestemmelserne i nærværende forordning.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 985/81⁽¹⁾ finder ikke anvendelse på dette salg. De kompetente myndigheder kan dog give tilladelse til, at forfjerdinger og bagfjerdinger med ben, hvis emballage er flænget eller tilsmudset, under deres kontrol og inden produkternes fremlæggelse for afgangstoldstedet forsynes med ny emballage af samme type.

4. De i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2539/84 omhandlede kvaliteter og minimumspriser er anført i bilag I.

5. Et bud eller en købsanmodning har kun gyldighed, hvis

- budet/anmodningen vedrører enten ikke-udbenet eller udbenet kød
- budet/anmodningen vedrører en mindste totalmængde på 10 000 tons produktvægt
- budet/anmodningen vedrører samme vægt af forfjerdinger og bagfjerdinger samt en enhedspris i ecu pr. ton for den samlede mængde ikke-udbenet kød, der er nævnt i budet/anmodningen
- for så vidt angår udbenet kød, budet/anmodningen vedrører et parti, der består af alle de i bilag II omhandlede udskæringer efter den deri angivne fordeling, samt en enhedspris i ecu pr. ton af det således sammensatte parti
- det ledsages af en kopi af en salgskontrakt, som ansøgeren har indgået med de kompetente russiske myndigheder for en mængde, der er lig med den mængde, der ansøges om; kontrakten skal indeholde en af disse myndigheder på engelsk udfærdiget erklæring om, at den anførte mængde leveres i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 599/91

— budet/anmodningen angiver et bestemt beløb, som er prisen i national valuta pr. ton fob fællesskabshavn.

6. For at opfylde betingelserne i stk. 5 kan den erhvervsdrivende indgive delbud på ikke-udbenet kød i flere medlemsstater; disse bud eller købsanmodninger angiver i så fald samme pris i ecu.

Umiddelbart efter buddets eller købsanmodningens indgivelse sender den erhvervsdrivende pr. telex eller telefax en kopi af budet til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, afdeling VI/D.2, Rue de la Loi 130, B-1049 Bruxelles (telex 22037 AGREC B; telefax (02) 236 60 27).

7. Interventionsorganerne indgår først salgskontrakt, når der foreligger skriftlig tilladelse hertil fra Kommissionen, jf. bl.a. artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 2150/91.

8. Der vil ikke blive taget hensyn til bud om licitation, som interventionsorganerne modtager efter den 10. april 1992, kl. 12.00.

Der modtages ikke ansøgninger om køb efter den 30. april 1992.

9. Oplysninger om mængder og oplagringssted vil kunne indhentes på de adresser, der er anført i bilag III.

Artikel 2

1. Uanset artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2539/84 sættes fristen for overtagelse som defineret i nævnte artikel til tre måneder.

2. Eksport af de i artikel 1 omhandlede produkter skal finde sted senest fem måneder efter, at kontrakter er indgået med interventionsorganet.

Artikel 3

1. Den i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2539/84 omhandlede sikkerhed fastsættes til 30 ECU/100 kg.

2. Den i artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 2539/84 omhandlede sikkerhed fastsættes til:

- 300 ECU/100 kg ikke-udbenet kød
- 500 ECU/100 kg udbenet kød.

Artikel 4

1. For kød, som sælges i henhold til nærværende forordning, ydes der ingen eksportrestitution.

Den i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 569/88 omhandlede udlagringsanvisning, udførselsangivelsen og i givet fald kontrolseksemplar T 5 forsynes med påskriften:

Carne de intervención — Sin restitución — [Reglamento (CEE) n° 847/-92]

Interventionskød — Uden restitution — [Forordning (EØF) nr. 847/92]

Interventionsfleisch — Ohne Erstattung — [Verordnung (EWG) Nr. 847/92]

⁽¹⁾ EFT nr. L 99 af 10. 4. 1981, s. 38.

Κρέας παρεμβάσεως — Χωρίς επιστροφή — [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 847/92]

Intervention meat — No refund — [Regulation (EEC) No 847/92]

Viande d'intervention — Sans restitution — [Règlement (CEE) n° 847/92]

Carni d'intervento — Senza restituzione — [Regolamento (CEE) n° 847/92]

Vlees uit interventievoorraden — zonder restitutie — [Verordening (EEG) nr. 847/92]

Carne de intervenção — Sem restituição — [Regulamento (CEE) n° 847/92].

2. For så vidt angår den i artikel 3, stk. 2, nævnte sikkerhed, udgør overholdelsen af bestemmelserne i stk. 1 et primært krav efter artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85⁽¹⁾.

Artikel 5

I del I, »Produkter, som skal udføres i den stand, hvori de udtages fra interventionslager«, i bilaget til forordning (EØF) nr. 569/88 indsættes følgende punkt og tilhørende fodnote :

- 127. Kommissionens forordning (EØF) nr. 847/92 af 2. april 1992 om salg efter proceduren i forordning (EØF) nr. 2539/84 af oksekød fra visse interventionsorganer med henblik på eksport til Rusland i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 599/91⁽¹²⁷⁾.

⁽¹²⁷⁾ EFT nr. L 88 af 3. 4. 1992, s. 49.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lid-Staat Estado-membro	Productos Produkte Erzeugnisse Προϊόντα Products Produits Prodotti Produkten Produtos	Cantidades (toneladas) Mængde (tons) Mengen (Tonnen) Ποσότητες (τόνοι) Quantities (tonnes) Quantités (tonnes) Quantità (tonnellate) Hoeveelheid (ton) Quantidade (toneladas)	Precio mínimo expresado en ecus por tonelada Mindstepriser i ECU/ton Mindestpreise, ausgedrückt in ECU/Tonne Ελάχιστες τιμές πώλησως εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο Minimum prices expressed in ecus per tonne Prix minimaux exprimés en écus par tonne Prezzi minimi espressi in ecu per tonnellata Minimumprijzen uitgedrukt in ecu per ton Preço mínimo expresso em ecus por tonelada
Bundesrepublik Deutschland	— Vorderviertel, stammend von : Kategorien A/C, Klassen U, R und O	7 500	485
	— Hinterviertel, stammend von : Kategorien A/C, Klassen U, R und O	7 500	485
France	— Quartiers avant, provenant de : Catégorie A/C, classes U, R et O	7 500	485
	— Quartiers arrière, provenant de : Catégorie A/C, classes U, R et O	7 500	485
Ireland	— Hindquarters from : Category C, classes U, R and O	5 000	485
	— Forequarters from : Category C, classes U, R and O	5 000	485
Ireland	— Boned cuts from : Category C, classes U, R and O	60 000	700 (1)

(1) Precio mínimo por cada tonelada de producto de acuerdo con la distribución contemplada en el Anexo II.

(1) Minimumpris pr. ton produkt efter fordelingen i bilag II.

(1) Mindestpreis je Tonne des Erzeugnisses gemäß der in Anhang II angegebenen Zusammensetzung.

(1) Ελάχιστη τιμή ανά τόνο προϊόντος σύμφωνα με την κατανομή που αναφέρεται στο παράρτημα II.

(1) Minimum price per tonne of products made up according to the percentages referred to in Annex II.

(1) Prix minimum par tonne de produit selon la répartition visée à l'annexe II.

(1) Prezzo minimo per tonnellata di prodotto secondo la ripartizione indicata nell'allegato II.

(1) Minimumprijis per ton produkt volgens de in bijlage II aangegeven verdeling.

(1) Preço mínimo por tonelada de produto segundo a repartição indicada no anexo II.

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II

Distribución del lote contemplado en el cuarto guión del apartado 5 del artículo 1
 Fordeling af det i artikel 1, stk. 5, fjerde led, omhandlede parti
 Zusammensetzung der in Artikel 1 Absatz 5 vierter Gedankenstrich genannten Partie
 Κατανομή της παρτίδας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 5 τετάρτη περίπτωση
 Repartition of the lot meant in the fourth subparagraph of Article 1 (5)
 Répartition du lot visé à l'article 1er paragraphe 5 quatrième tiret
 Composizione della partita di cui all'articolo 1, paragrafo 5, quarto trattino
 Verdeling van de in artikel 1, lid 5, vierde streepje, bedoelde partij
 Repartição do lote referido no nº 5, quarto travessão, do artigo 1º

Cortes Udskæringer Teilstücke Τεμάχια Cuts Découpes Tagli Deelstukken Cortes	Porcentaje en peso Vægtprocent Gewichtsanteile Ποσοστό του βάρους Weight percentage Pourcentage du poids Percentuale del peso % van het totaalgewicht Percentagem do peso
Striploins	5,5 %
Insides	9,1 %
Outsides	8,6 %
Knuckles	5,4 %
Rumps	5,8 %
Briskets	7,9 %
Forequarters	30,2 %
Shins/shanks	6,6 %
Plates/Flanks	20,9 %
	100,0 %

*ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ — ANNEX III — ANNEXE III
— ALLEGATO III — BIJLAGE III — ANEXO III*

**Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser —
Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses
of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli
organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de
intervenção**

**BUNDESREPUBLIK
DEUTSCHLAND :** Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (BALM)
Geschäftsbereich 3 (Fleisch und Fleischerzeugnisse)
Postfach 180 107 — Adickesallee 40
D-6000 Frankfurt am Main 18
Tel. (069) 1 56 4772/3 ; Telex : 04 11 156 ; Telefax (069) 1 56 4791 ;
Teletext 6990 732

FRANCE : OFIVAL
Tour Montparnasse
33, avenue du Maine
F-75755 Paris Cedex 15
Tél. 4538 84 00 ; télex 20 54 76

IRELAND : Department of Agriculture and Food
Agriculture House
Kildare Street
Dublin 2
Tel. (01) 78 90 11
Telex 93 292 and 93 607
Telefax (01) 61 62 63 and (01) 78 52 14

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. marts 1992

om en procedure i henhold til artikel 83 i Euratom-Traktaten

(XVII—002—UKAEA Dounreay)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(92/194/Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 83,

efter at have givet UKAEA Dounreay (Det Forenede
Kongerige) mulighed for at forelægge sine synspunkter
vedrørende Kommissionens klagepunkter, og

ud fra følgende betragtninger :

I. SAGSFREMSTILLING

Denne beslutning vedrører den manglende overholdelse
af væsentlige kontrolbestemmelser i Det Forenede
Kongeriges atomenergimyndighed (UKAEA Dounreay)
(UK) i perioden fra april til november 1991.

Dounreay-komplekset ligger ca. 10 miles vest for Thurso i
Skotland (UK). Komplekset omfatter både militære og
civile anlæg, som er fysisk adskilt.

Den civile del af komplekset omfatter større anlæg, der
gennemfører en lang række brændselskredslovsaktiviteter,
herunder drift af en hurtig reaktor, oparbejdning af pluto-
nium, oparbejdning af uraniumbrændsel, fremstilling af
uraniumbrændsel, behandling/fjernelse af affald, en
nedlukket prototype på en hurtig reaktor samt laborato-
rier og andre tilknyttede anlæg.

Inden for fremstillingsanlægget for uraniumbrændsel blev
et genopbygget, opnormeret og istandsat anlæg til genind-
vinding af uran fra affald og rester sat i drift i september
1990. Dette anlæg er udformet med henblik på at
genindvinde værdifuldt uran, der er indeholdt i alle
former for »rene« materialer, som f.eks. affald, aske, rester,
osv. hidrørende fra produktionen af uranbrændsel.

Gennem en række dokumenter, hvortil der henvises i det
følgende, kontrol på stedet og den høring, der blev
afholdt i Bruxelles i Kommissionens lokaler den
10. februar 1992, blev følgende kendsgerninger fastslået :

— i løbet af 1991 blev ledelsen af UKAEA Dounreay i
stigende grad overbevist om, at regnskabssystemet for
nukleare materialer var utilstrækkeligt, og nåede frem
til den opfattelse, at en forbedring var påkrævet. Efter
en opgørelse af den faktiske beholdning i marts 1991
gjorde inspektører fra Euratoms sikkerhedskontrol
UKAEA Dounreay opmærksom på mangler i regn-
skabssystemet, idet de navnlig gjorde opmærksom på
overførsler, der ikke var registreret

— i august 1991 undergik anlægget til genindvinding af
uran fra affald og rester en række ændringer som følge
af Euratom-inspektørernes konstateringer. Ikke desto
mindre fortsatte de uregistrerede overførsler, hvilket
inspektørerne fra Euratoms sikkerhedskontrol
meddelte ledelsen samtidig med, at de gjorde den
opmærksom på mangler i registreringssystemet

- i november 1991 gennemførte ledelsen en af de to opgørelser over den faktiske beholdning, som kræves under kode 5 i Kommissionens beslutning af 4. februar 1981 om særlige kontrolbestemmelser. Den 30. november 1991 fuldendte UKAEA Dounreay opgørelsen over den faktiske beholdning i anlægget til fremstilling af uranbrændsel. Opgørelsens resultater afslørede en uacceptabelt stor forskel mellem den faktiske og den bogførte beholdning af uran (Material Unaccounted For: »MUF«), som hovedsagelig blev tilskrevet anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester
- den 4. december 1991 besluttede UKAEA Dounreay at inddrage driftstilladelsen (Authority To Operate: »ATO«) for anlægget og at nedsætte et internt undersøgelsesudvalg, som skulle efterforske omstændighederne omkring opståelsen af den uacceptabelt store afvigelse i beholdningsopgørelsen og fremkomme med passende henstillinger
- inspektører fra Euratoms sikkerhedskontrol gennemførte procedurer til øjeblikkelig undersøgelse af uregelmæssigheder i december 1991 og januar 1992, og anså en komplet nedlukning med efterfølgende ny opgørelse for nødvendig. Under den videre undersøgelse frem til denne nye opgørelse konstateredes eller bekræftedes:
 - et utilstrækkeligt driftsregistreringssystem
 - en overvurdering i afsenderens data (der kun kunne anses for sandsynlig for en lille del af det behandlede materiale)
 - udeklarede overførsler mellem anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester og affaldsanlægget
 - uklarheder i vægten af slagger, vaske- og fejaffald (disse vægte syntes at være blevet ansat for lavt)
 - umålte mængder af uran i opløsningsmidlet
 - umålte beholdninger i tanke og opløsningsbeholdere
 - utilstrækkelige målinger af slagger fra visse driftsforløb
 - en række uregistrerede overførsler, der havde fundet sted i materialebalanceperioden
 - materialer, der ikke var opført i opgørelsen i november 1991
- den 22. januar 1992 oversendte Det Forenede Kongeriges Department of Energy rapporten fra UKAEA's undersøgelsesudvalg til Kommissionen. Konklusionen af denne rapport var, at de oprindeligt skønnede afvigelser i beholdningsopgørelsen måtte reduceres betydeligt
- den 3. februar 1992 afsluttedes den nye opgørelse, og den udviste også en væsentlig nedsættelse af de oprindeligt anslåede afvigelser i beholdningsopgørelsen

— efter høringen den 10. februar 1992 bekræftede Euratoms direktorat for sikkerhedskontrol sine tidligere konstateringer som nævnt ovenfor og konkluderede, at til trods for at de resterende afvigelser ikke adskilte sig væsentlig fra nul-hypotesen, viser de oprindelige store afvigelser i beholdningsopgørelsen og den dertil knyttede usikkerhed betydelige mangler i værkets regnskabssystem for materialer i forbindelse med overførsler, opgørelsesprocedurer og målesystem.

Værket bestrider ikke de kendsgerninger, der vedrører manglerne i regnskabssystemet og dets gennemførelse.

II. RETLIG VURDERING

A. Retsforskrifter

I kraft af dets aktiviteter er UKAEA Dounreay en virksomhed, der falder ind under definitionen i artikel 196, litra b), i Euratom-Traktaten. Den er derfor underlagt bestemmelserne i kapitel VII, afsnit 2, i Traktaten samt Kommissionens forordning (Euratom) nr. 3227/76 af 19. oktober 1976 om anvendelse af bestemmelserne vedrørende sikkerhedskontrol inden for Euratom⁽¹⁾, ændret ved forordning (Euratom) nr. 220/90⁽²⁾, 1 og Kommissionens beslutning af 4. februar 1981, om særlige kontrolbestemmelser for denne virksomhed.

I henhold til artikel 77 i Traktaten skal Kommissionen på medlemsstaternes områder forvisse sig om:

- a) at malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne
- b) at bestemmelserne angående forsyning og enhver særlig forpligtelse om kontrol, som Fællesskabet har indgået aftale om med et tredjeland eller en international organisation, overholdes.

Med henblik herpå kræver Kommissionen i henhold til artikel 79 i Traktaten, at der føres og fremlægges driftsoversigter soversigter for at muliggøre regnskab med anvendte eller producerede malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer. Det samme gælder transporterede udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

I henhold til artikel 3 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 skal de særlige kontrolbestemmelser fastsætte de væsentlige ændringer i de grundlæggende tekniske data, for hvilke der kræves forudgående anmeldelse. Enhver anden ændring af de grundlæggende tekniske data skal meddeles til Kommissionen samtidig med den første beholdningsændringsrapport, der udfærdiges efter, at ændringen er tilendebragt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 27. 1. 1990, s. 56.

For så vidt angår regnskab og kontrol med nukleart materiale er de særlige krav vedrørende kontrol af målenøjagtighed og statistisk vurdering anført i detaljer i punkt 24 og 25 i bilag I C til forordning (Euratom) nr. 3227/76.

I henhold til artikel 9 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 skal de anmeldelsespligtige have et regnskabs- og kontrolsystem for nukleare materialer. Dette system skal omfatte regnskabs- og driftsoversigter og især oplysninger om materialernes mængde, art, form og sammensætning, deres placering og den særlige kontrolforpligtelse. Det målesystem, der danner grundlag for regnskabet, skal være i overensstemmelse med de seneste internationale normer eller svare til disse med hensyn til kvalitet. Det skal være muligt på grundlag af dette regnskab at udarbejde og begrunde de meddelelser, der sendes til Kommissionen.

Særlige krav til registreringen er angivet i kode 3 i Kommissionens beslutning af 4. februar 1981 om særlige kontrolbestemmelser.

I henhold til artikel 10 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 skal regnskabsoversigterne for hvert materialebalanceområde omfatte :

- samtlige beholdningsændringer, således at den bogførte beholdning til enhver tid kan bestemmes
- alle måle- og optællingsresultater, der benyttes til bestemmelse af den faktiske beholdning
- samtlige rettelser, der er foretaget med hensyn til beholdningsændringer, den bogførte beholdning og den faktiske beholdning.

For samtlige beholdningsændringer og for de faktiske beholdninger skal regnskabsoversigterne således for hvert parti af nukleart materiale vise disses identifikation, data vedrørende partiet samt basisdata. For hver beholdningsændring skal desuden anføres dato for ændringen og i givet fald det materialebalanceområde, hvorfra afsendelse sker, og det materialebalanceområde, hvor modtagelse finder sted, eller modtageren.

I henhold til artikel 11 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 skal driftsoversigterne, hvor det er relevant, for hvert materialebalanceområde omfatte :

- de driftsdata, der anvendes til at fastslå ændringer i det nukleare materiales mængder og sammensætning
- oplysninger indhentet ved kalibrering af beholdere og instrumenter og ved prøveudtagning og analyse, den nærmere fremgangsmåde ved kontrol af målingernes kvalitet og vurderingerne af de herved konstaterede tilfældige og systematiske fejl
- en beskrivelse af den fremgangsmåde, der følges for at forberede og foretage en bestemmelse af den faktiske beholdning og for at sikre, at denne er nøjagtig og fuldstændig

- en beskrivelse af de foranstaltninger, der er blevet truffet for at fastslå grunden til og omfanget af ethvert tab ved uheld eller ikke målt tab, der måtte have fundet sted.

I henhold til artikel 14 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 skal de anmeldelsespligtige for hvert materialebalanceområde tilsende Kommissionen en beholdningsændringsrapport for alle nukleare materialer. Disse rapporter skal give oplysninger om materialernes identifikation og data vedrørende partiet for hvert enkelt parti nukleare materialer, datoen for beholdningsændringen og i givet fald det materialebalanceområde, hvorfra afsendelsen sker, og det materialebalanceområde, hvor modtagelsen finder sted, eller modtageren.

I henhold til artikel 16 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 skal de anmeldelsespligtige for hvert materialebalanceområde tilsende Kommissionen materialebalancerapporter indeholdende oplysninger om :

- den faktiske beholdning, primo
- beholdningsændringer (først forøgelse, derefter formindskelser)
- den bogførte beholdning, ultimo
- den faktiske beholdning, ultimo
- afvigelse i beholdningsopgørelsen.

Hver materialebalancerapport skal ledsages af en opgørelse over den faktiske beholdning med alle partierne opført særskilt og blandt andet med angivelse for hvert parti af materialernes identifikation, data for partiet og den anvendelse, som den anmeldelsespligtige bestemmer materialerne til.

B. Konstaterede misligholdelser

Efter at Euratoms direktorat for sikkerhedskontrol har gennemgået kendsgerningerne, er følgende overtrædelser blevet fastslået :

- 1) misligholdelse af bestemmelserne vedrørende forpligtelsen til i forvejen at meddele ændringer i de grundlæggende tekniske data som anført i artikel 3 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 i forbindelse med punkt 24 og 25 i bilag I C til samme forordning
- 2) misligholdelse af bestemmelserne om et regnskabs- og kontrolsystem for nukleare materialer som anført i artikel 9 i samme forordning i forbindelse med kode 3 i Kommissionens beslutning af 4. februar 1981, især for så vidt angår :
 - oplysninger om ændringer i disse materials mængder, art, form og sammensætning samt deres placering
 - manglende opfyldelse af kravet om et målingssystem, hvori der anvendes de seneste internationale normer eller angivelser af lignende kvalitet

- 3) misligholdelse af bestemmelserne om registrering af beholdningsændringer og den faktiske beholdning som angivet i artikel 10 i samme forordning
- 4) misligholdelse af bestemmelserne om driftsoversigter for overførsel af nukleare materialer som anført i artikel 11 i samme forordning
- 5) som følge af ovenstående punkt 2 til 4, misligholdelse af bestemmelserne om anmeldelse af ændringer i opgørelser og den faktiske beholdning som anført i artikel 14 og 16 i samme forordning.

C. Foranstaltninger

I henhold til artikel 83, stk. 1, i Traktaten kan Kommissionen i tilfælde af, at personer eller virksomheder misligholder de forpligtelser, der er pålagt dem, iværksætte foranstaltninger mod dem.

Disse foranstaltninger er, ordnet efter strengthed:

- a) advarsel
- b) inddragelse af særlige fordele, såsom finansiel støtte eller teknisk bistand
- c) at virksomheden, i et tidsrum af højst fire måneder, stilles under administration af en person eller persongruppe udpeget efter fælles overenskomst mellem Kommissionen og den stat, som virksomheden henhører under
- d) hel eller delvis inddragelse af udgangsmateriale eller specielle fissile materialer.

I betragtning af, at det afgørende kriterium for anvendelse af denne artikel er den konstaterede misligholdelses alvor, er det først nødvendigt at gennemføre både en objektiv og en subjektiv analyse af misligholdelsernes karakter.

Ud fra et objektivt synspunkt er de bestemmelser, der er misligholdt, væsentlige elementer i Fællesskabets lovgivning på kontrolområdet, og en overholdelse af dem er væsentlig, hvis de i artikel 77 og 79 i Traktaten anførte mål skal nås.

Ved vurderingen af misligholdelsens alvor må der imidlertid tages hensyn til den objektive specificitet ved driften af anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester. Denne specificitet hænger især sammen med de anvendte kemiske processers art og kompleksitet. Endvidere er indgangsmaterialernes nøjagtige kemiske sammensætning måske ikke altid fuldstændig kendt, fordi de er uensartede og af blandet oprindelse.

Da det pågældende anlæg til genindvinding af uran fra affald og rester ikke behandler bestrålet nukleart materiale, falder det ikke ind under artikel 78, stk. 2, i Traktaten, hvori det kræves, at Kommissionen godkender de fremgangsmåder, der anvendes ved den kemiske behandling af

bestrålede materialer. Trods tilsyneladende mangler i det anvendte måle- og regnskabssystem resulterede den gennemførte undersøgelse i sidste ende i en tilnærmelse til de lave tal for afvigelser i beholdningsopgørelsen, hvilket gør det umuligt at konstatere en fjernelse af nukleare materialer til andre end de påtænkte anvendelser.

Ud fra et subjektivt synspunkt synes der ikke at have foreligget noget fortsat i forbindelse med de kritiserede forhold, og disse synes ikke at udgøre nogen form for fjernelse af materialer.

Endvidere bemærkes det, at værket under indtryk af den opståede tvivl om regnskabssystemets hensigtsmæssighed, som til dels skyldtes kommentarerne fra Euratoms kontrolinspektører, besluttede at udsætte opgørelsen over den faktiske beholdning til november 1991 for at nedlukke anlægget.

Under gennemførelsen af denne opgørelse over den faktiske beholdning konstaterede værket selv manglerne i regnskabssystemet under undersøgelsen af årsagerne til afvigelserne i beholdningsopgørelsen. Da værket konstaterede afvigelserne, besluttede det at træffe følgende øjeblikkelige foranstaltninger:

- at informere Euratoms kontrolinspektører på stedet
- at inddrage driftstilladelsen for anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester
- at fremsende en meddelelse om sagen til UK Department of Energy og til Kommissionen
- at nedsætte et undersøgelsesudvalg.

Ved vurderingen af både de objektive og de subjektive faktorer som angivet oven for er det Kommissionens opfattelse, at den misligholdelse, som UKAEA Dounreay har gjort sig skyldig i, berettiger en sanktion.

I betragtning af de konstaterede mangler anser Kommissionen det for væsentligt, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger til at korrigere situationen og sikre, at fejl ikke kan ske i fremtiden, så meget mere som UKAEA Dounreay har til hensigt at fortsætte driften af anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester.

For at sikre, at manglerne i målesystemerne og fejlene i regnskabssystemet ikke forekommer igen, må der træffes passende foranstaltninger til at forbedre disse systemer, og disse foranstaltninger må gennemføres.

I betragtning af de konstaterede fejls karakter og for at sikre, at disse fejl ikke opstår igen samt under hensyntagen til, at driften af anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester har været suspenderet siden umiddelbart efter opgørelsen af den fysiske beholdning i november 1991, hvorfor der ikke er nogen umiddelbar risiko for, at fejlene viser sig igen, så længe anlægget er ude af drift, vil det være passende at anvende den sanktion, som er nævnt i artikel 83, stk. 1, litra a), i Traktaten.

Det er imidlertid nødvendigt formelt at kræve, at værket retter fejlene, således at de ikke sker igen, når værket optager den almindelige drift, samt at advare det om de mulige konsekvenser af en fortsat misligholdelse af de relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen.

For at give Kommissionen mulighed for at forvisse sig om, at retsforskrifterne vil blive fuldt ud efterlevet i fremtiden, bør værket meddele Kommissionen, hvilke ændringer det påtænker, samt de faktiske resultater af det ændrede regnskabssystem. Ved vurderingen af ændringerne i systemets struktur og deres gennemførelse vil Kommissionen endvidere være opmærksom på, om værket har foretaget de nødvendige forbedringer på følgende områder, som ikke dækkes af henstillingerne i UKAEA's undersøgelsesudvalgs rapport:

- tekniske metoder og måleprocedurer for affaldsstrømme
- procedurer for materialekontrol, materialeregnskab (kildedokumentation, driftsdata, regnskabsregister, rapporter) og opgørelse af den faktiske beholdning, samt virkningerne af menneskelige faktorer og hensyntagen til nedlukkede anlægsområder indeholdende nukleart materiale
- angivelse af grundlæggende tekniske data i forbindelse med ændringer af målemetoder, nøjagtighedsværdier og ændrede procedurer
- den mulige positive virkning på materialeregnskabssystemet af den driftsmæssige adskillelse af behandlingen af veldefinerede rester fra heterogent materiale —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

UKAEA Dounreay har misligholdt artikel 79 i Traktaten, jf. artikel 3, 9, 10, 11, 14 og 16 i forordning (Euratom) nr. 3227/76 og kode 3 i Kommissionens beslutning af 4. februar 1981 om særlige kontrolbestemmelser ved:

- a) ikke i forvejen at meddele ændringer i dets grundlæggende tekniske data for anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester
- b) ikke at opretholde et regnskabssystem for og en kontrol med nukleare materialer, som omfatter bogføring og driftsregnskaber og især oplysning om disse materials mængder, art, form og sammensætning samt deres placering
- c) ikke at anvende et målesystem som grundlag for registreringen, der lever op til de seneste internationale normer
- d) ikke at opfylde kravene om registrering af beholdningsændringer og faktisk beholdning

- e) ikke at efterkomme kravene om driftsregnskaber for overførsel af nukleart materiale
- f) som en følge af de i litra b) til e) anførte mangler ikke at have anmeldt beholdningsændringer og faktisk beholdning.

Artikel 2

1. Kommissionen udsteder en advarsel til UKAEA Dounreay.
2. Denne advarsel udstedes med pålæg om, at de i artikel 1 anførte mangler rettes, således at de ikke opstår igen, når anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester genoptager driften med andre formål end afprøvning og kalibrering.
3. På grundlag af de i artikel 3 nævnte rapporter og dens egen kontrol vil Kommissionen vurdere UKAEA Dounreays overholdelse af de i stk. 2 anførte krav.
4. Såfremt UKAEA Dounreay ikke tilsender Kommissionen den i artikel 3, stk. 2, nævnte rapport, eller såfremt blot en af de i artikel 1 opregnede mangler ikke er afhjulpet, når anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester har genoptaget sin normale drift, vil Kommissionen overveje iværksættelse af yderligere foranstaltninger.

Artikel 3

1. UKAEA Dounreay tilsender Kommissionen en rapport med beskrivelse af de foranstaltninger, der påtænkes truffet til afhjælpning af de mangler, der er opregnet i artikel 1, mindst to uger før anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester genoptager sin normale drift.
2. Senest en måned efter, at anlægget til genindvinding af uran fra affald og rester har genoptaget sin normale drift, tilsender UKAEA Dounreay Kommissionen en rapport om resultaterne af det korrigerede regnskabssystem.

Artikel 4

1. Denne beslutning er rettet til The United Kingdom Atomic Energy Authority, Corporate Headquarters, 11 Charles II Street, London SW1Y 4QP.
2. Denne beslutning meddeles Det Forenede Kongerige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1992.

På Kommissionens vegne
António CARDOSO E CUNHA
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. marts 1992

om et tidsbegrænset forsøg i henhold til Rådets direktiv 66/401/EØF om handel med frø af foderplanter, for så vidt angår forhøjelse af et partis maksimale vægt

(92/195/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

Artikel 2

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 90/654/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 13a, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 66/401/EØF fastsættes det, hvor meget et parti maksimalt må veje i forbindelse med frøafprøvning;

på grund af udviklingen i frøhandelssædvanerne og i metoderne til transport af frø bl.a. som styrtgods bør den foreskrevne maksimale vægt pr. parti forhøjes;

ifølge gældende international sædvane kan et partis maksimale vægt forhøjes for nogle arters vedkommende;

der bør derfor iværksættes et tidsbegrænset forsøg på nærmere fastsatte betingelser med henblik på at finde bedre alternativer til de nugældende bestemmelser om et partis maksimale vægt;

for nogle arters vedkommende bør forsøget også omfatte frø, der er høstet i tredjelands;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Der iværksættes et tidsbegrænset forsøg på fællesskabsplan på de i artikel 2 fastsatte betingelser for at vurdere, om den maksimale vægt pr. parti, der er fastsat i bilag III til direktiv 66/401/EØF, kan forhøjes for frø af kategorien »certificeret frø« af de arter af graminæ og leguminosæ, der omhandles i nævnte direktivs artikel 2.

⁽¹⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48.

1. For graminæ og leguminosæ, undtagen *Lupinus sp.*, *Pisum sativum* og *Vicia sp.*, fastsættes de i artikel 1 omhandlede betingelser således:

- a) de betingelser, der er fastsat i »Foreløbige regler for udstedelse af frøparticifikater fra Det Internationale Frøkontrolforbund (ISTA) for græs- og havefrøpartier, der er større end den maksimale størrelse pr. parti, der er foreskrevet i tabel 2A, og som transporteres løst i bulk-containerer«, som vedtaget af den 22. ISTA-kongres i juli 1989
- b) hvert parti skal, før det indlades som styrtgods, officielt være fundet i overensstemmelse med de normer og betingelser, som er fastsat i bilag II til direktiv 66/401/EØF
- c) på den officielle etiket, der er foreskrevet ved nævnte direktiv, og på OECD-etiketten for tredjelands vedkommende skal nummeret på nærværende beslutning anføres efter angivelsen »EØF-regler og -normer«
- d) når en medlemsstat deltager i forsøget, skal prøver, som medlemsstaten leverer til sammenlignende fællesskabsundersøgelser, hidrøre fra partier, der er officielt certificerede efter forsøget, og
- e) certificeringsmyndigheden skal overvåge forsøget.

2. For *Lupinus sp.*, *Pisum sativum* og *Vicia sp.* fastsættes de i artikel 1 omhandlede betingelser således:

- a) den maksimale vægt pr. parti som fastsat i bilag III til nævnte direktiv forhøjes fra 20 til 25 tons
- b) frøpartiets uensartethed vurderes på grundlag af stikprøver
- c) eventuel beskadigelse af frøet som følge af styrtgods vurderes på grundlag af stikprøver
- d) på den officielle etiket, der er foreskrevet i henhold til nævnte direktiv, skal nummeret på nærværende beslutning anføres efter angivelsen »EØF-regler og -normer«
- e) når en medlemsstat deltager i forsøget, skal prøver, som medlemsstaten leverer til sammenlignende fællesskabsundersøgelser, hidrøre fra partier, der er officielt certificerede efter forsøget, og
- f) certificeringsmyndigheden skal overvåge forsøget.

Artikel 3

1. Alle medlemsstaterne kan deltage i forsøget.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorvidt de har besluttet at deltage i forsøget.
3. Forsøget afsluttes den 31. december 1995. Medlemsstaterne kan bringe deres deltagelse i forsøget til ophør på et tidligere tidspunkt.

4. Medlemsstaterne tilsender inden udgangen af hvert år Kommissionen og de øvrige medlemsstater en rapport om resultaterne af forsøget.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. marts 1992

om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

(92/196/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 af 5. marts 1990 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse andre varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 444/92⁽²⁾, særlig artikel 27,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2377/80 af 4. september 1980 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 815/91⁽⁴⁾, særlig artikel 15, stk. 6, litra b, i), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 715/90 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødsektoren; indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande;

de licensansøgninger, der er indgivet i perioden 1. til 10. marts 1992, udtrykt som udbenet kød, i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2377/80, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande; det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for;

de restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. april 1992, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 49 600 tons overskrides;

det bør understreges, at denne beslutning ikke tilsidesætter bestemmelser i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpo-

litimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 91/688/EØF⁽⁶⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. marts 1992 importlicenser for produkter fra oksekødsektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående mængder og oprindelseslande:

Kongeriget Belgien:

— 9,28 tons med oprindelse i Madagaskar

Tyskland:— 920,00 tons med oprindelse i Botswana
— 146,00 tons med oprindelse i Zimbabwe
— 310,00 tons med oprindelse i Namibia*Republikken Italien:*

— 13,80 tons med oprindelse i Namibia

Republikken Portugal:

— 2,68 tons med oprindelse i Madagaskar

Det Forenede Kongerige:— 1 220,00 tons med oprindelse i Botswana
— 9,41 tons med oprindelse i Swaziland
— 726,00 tons med oprindelse i Zimbabwe
— 410,00 tons med oprindelse i Namibia.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 15, stk. 6, litra b), ii), i forordning (EØF) nr. 2377/80 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af april 1992 for følgende mængder udbenet oksekød:

— Botswana :	15 956,00 tons
— Kenya :	142,00 tons
— Madagaskar :	7 379,56 tons
— Swaziland :	3 300,49 tons
— Zimbabwe :	8 228,00 tons
— Namibia :	9 398,20 tons.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.⁽²⁾ EFT nr. L 52 af 27. 2. 1992, s. 7.⁽³⁾ EFT nr. L 241 af 13. 9. 1980, s. 5.⁽⁴⁾ EFT nr. L 83 af 3. 4. 1991, s. 6.⁽⁵⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.⁽⁶⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 18.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. marts 1992

om undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til De Nederlandske Antillers særlige situation for så vidt angår pullovere af trikotage, til kvinder, henhørende under KN-kode 6110 20

(92/197/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 30, stk. 8, i bilag II, og

ud fra følgende betragtninger:

Det fastsættes i artikel 30 i bilag II til afgørelse 91/482/EØF om definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoder for administrativt samarbejde, at der kan træffes afgørelse om undtagelser fra oprindelsesreglerne, når udviklingen af bestående industrier eller oprettelsen af nye industrier i et land eller territorium berettiger hertil;

De Nederlandske Antillers regering har anmodet om en undtagelse fra oprindelsesreglerne for pullovere af trikotage, til kvinder, der fremstilles dér, og som i en periode ikke kan opfylde oprindelsesreglerne for beklædningsgenstande i ovennævnte bilag II;

i nævnte artikel 30 fastsættes de betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan indrømmes en undtagelse; indrømmelse af en undtagelse vil ikke forårsage alvorlig skade for en erhvervssektor i Fællesskabet eller i en eller flere medlemsstater; en midlertidig undtagelse vil betyde et væsentligt bidrag til oprettelse af en tekstilindustri i De Nederlandske Antiller; en sådan undtagelse er uomgængeligt nødvendig for gennemførelsen af et betydeligt investeringsprogram og vil også sætte det pågældende selskab i stand til at investere i nye produktionsfaciliteter for i fremtiden at kunne overholde de sædvanlige oprindelsesregler; de relevante betingelser i artikel 30 er derfor opfyldt i dette tilfælde;

ifølge artikel 30, stk. 8, i bilag II til afgørelse 91/428/EØF finder den procedure, der er fastsat ved Rådets afgørelse 90/523/EØF af 8. oktober 1990 om den procedure vedrørende undtagelse fra oprindelsesreglerne, der er fastlagt i protokol nr. 1 til fjerde AVS/EØF-konvention⁽²⁾, tilsvarende anvendelse på OLT; oprindelsesudvalget har derfor fået forelagt et udkast til de foranstaltninger, der skal træf-

tes; nævnte udvalg har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Som en undtagelse fra bestemmelserne i bilag II til afgørelse 91/482/EØF anses pullovere af trikotage, til kvinder, henhørende under KN-kode 6110 20, for at have oprindelse i De Nederlandske Antiller, når de er fremstillet dér af stykker af trikotage uden oprindelsesstatus, på de i denne afgørelse anførte betingelser.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede undtagelse omfatter en mængde på 120 000 pullovere, som udføres fra De Nederlandske Antiller i perioden 1. marts 1992 til 28. februar 1993. Den omfatter en mængde på 216 000 pullovere i perioden 1. marts 1993 til 28. februar 1994 og en mængde på 360 000 pullovere i perioden 1. marts 1994 til 28. februar 1995, efter hvilken dato den kan fornyes for de to derpå følgende år i overensstemmelse med artikel 30, stk. 9, litra b), i bilag II til afgørelse 91/482/EØF.

Artikel 3

De Nederlandske Antillers kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at føre kvantitativ kontrol med den i artikel 2 nævnte udførsel og fremsender hver tredje måned en opgørelse til Kommissionen over de mængder, for hvilke der er udstedt varecertifikat EUR 1.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Christiane SCRIVENER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 290 af 23. 10. 1990, s. 33.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. marts 1992

om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til midlertidigt at tillade handel med frø af humlesneglbælg, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF

(92/198/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 90/654/EØF⁽²⁾, særlig artikel 17,

under henvisning til Kommissionens direktiv 86/109/EØF af 27. februar 1986 om begrænsning af handelen med frø af visse arter foderplanter samt af olie- og spindplanter til kun at omfatte frø, der er officielt certificeret som »basisfrø« eller »certificeret frø«⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 91/376/EØF⁽⁴⁾, særlig artikel 2a,

under henvisning til anmodning fra Det Forenede Kongerige, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Forenede Kongerige har ikke haft en tilstrækkelig stor produktion af frø af humlesneglbælg, der opfylder kravene i direktiv 66/401/EØF, i 1991 til at dække landets behov;

andre medlemsstater eller tredjelande kan ikke levere tilstrækkelige mængder, der opfylder alle betingelserne i direktiv 66/401/EØF, til at dække denne efterspørgsel;

Det Forenede Kongerige bør derfor bemyndiges til i en periode, der udløber den 31. august 1992, at tillade handel med frø af ovennævnte sort, der ikke opfylder betingelserne i nævnte direktiv;

desuden bør andre medlemsstater, som kan forsyne Det Forenede Kongerige med sådant frø, der ikke opfylder betingelserne i nævnte direktiv, bemyndiges til at tillade handel med sådant frø, forudsat at det er beregnet for Det Forenede Kongerige;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for

Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det Forenede Kongerige bemyndiges til i en periode, der udløber den 31. august 1992, at tillade handel på dets område med højst 2 tons kommercielt frø af humlesneglbælg (*Medicago lupulina* L.). På den officielle etiket skal være anført: »Udelukkende beregnet for Det Forenede Kongerige«.

Artikel 2

De øvrige medlemsstater bemyndiges til under hensyntagen til betingelserne i artikel 1 at tillade handel på deres område med i alt 2 tons kommercielt frø af humlesneglbælg (*Medicago lupulina* L.), forudsat at sådant frø udelukkende er beregnet for Det Forenede Kongerige. På den officielle etiket skal være anført: »Udelukkende beregnet for Det Forenede Kongerige«.

Artikel 3

Medlemsstaterne giver inden den 31. oktober 1992 Kommissionen meddelelse om de mængder frø, der er bragt i handelen på deres område i henhold til denne beslutning. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48.

⁽³⁾ EFT nr. L 93 af 8. 4. 1986, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 203 af 26. 7. 1991, s. 108.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. marts 1992

om ændring af beslutning 91/409/EØF om bemyndigelse af medlemsstaterne til midlertidigt at tillade handel med forstligt formeringsmateriale, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/404/EØF

(92/199/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/404/EØF af 14. juni 1966 om handel med forstligt formeringsmateriale⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 90/654/EØF⁽²⁾, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens beslutning 91/409/EØF⁽³⁾, ændret ved beslutning 91/621/EØF⁽⁴⁾, bemyndiges medlemsstaterne til at tillade handel med forstligt formeringsmateriale, der ikke opfylder kravene i direktiv 66/404/EØF, på deres område i en periode, der for så vidt angår den første markedsføring udløber den 30. november 1992 og i andre tilfælde den 31. december 1994;

som følge af ringe frøudbytter af arten *Quercus sessiliflora* Sal. i Fællesskabet i 1991 har Det Forenede Kongerige anmodet om bemyndigelse til i samme periode at tillade handel på sit område med stiklinger af nævnte art, der er fremstillet på Norges område af frø, som opfylder mindre strenge krav i henseende til herkomst;

af genetiske hensyn må formeringsmateriale indsamles på herkomststeder inden for den pågældende arts naturlige vækstområde, og der bør gives strengest mulige garantier til sikring af materialets identitet;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 91/409/EØF ændres ved tilføjelse af bogstavet »N« (for Norge) i listen over herkomststater i rubrikken for *Quercus sessiliflora* Sal., for så vidt angår Det Forenede Kongerige.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2326/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48.

⁽³⁾ EFT nr. L 228 af 17. 8. 1991, s. 61.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 335 af 6. 12. 1991, s. 21.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. marts 1992

om, at de bud om støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam, som er indgivet i forbindelse med de i forordning (EØF) nr. 590/92 og (EØF) nr. 617/92 omhandlede licitationer, skal være uden virkning

(92/200/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1741/91⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3446/90 af 27. november 1990 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91⁽⁴⁾, særlig artikel 12, stk. 1, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 3447/90 af 28. november 1990 om de særlige betingelser for ydelse af støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91, suppleres bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3446/90, og der fastsættes bl.a. nærmere regler for licitation;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 590/92⁽⁶⁾ og (EØF) 617/92⁽⁷⁾ indkaldes der til licitation over fastsættelsen af støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam;

i henhold til artikel 12, stk. 1, litra f), i forordning (EØF) nr. 3446/90 er det nødvendigt på grundlag af de modtagne bud at fastsætte et maksimumsbeløb for støtte til privat oplagring eller lade licitationen være uden virkning;

niveauet i de modtagne bud fører til, at licitationerne skal være uden virkning;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Får og Geder —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det besluttes, at de licitationer, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 590/92 og (EØF) nr. 617/92 skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 41.

⁽³⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 120 af 15. 5. 1991, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 46.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 62 af 7. 3. 1992, s. 52.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 67 af 12. 3. 1992, s. 28.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. marts 1992

om bemyndigelse af Den Franske Republik til midlertidigt at tillade handel med frø af majs, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/402/EØF

(92/201/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 90/654/EØF⁽²⁾, særlig artikel 17,

under henvisning til anmodning fra Den Franske Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

I Frankrig var der i 1991 en utilstrækkelig produktion af frø af visse sorter af majs, der opfylder de i direktiv 66/402/EØF fastsatte krav, og landets behov er således ikke dækket;

det er ikke muligt på tilfredsstillende måde at dække dette behov med frø, der opfylder alle de i nævnte direktiv fastsatte krav, fra andre medlemsstater eller fra tredjelande;

Frankrig bør derfor bemyndiges til for en periode, der udløber den 31. maj 1992, at tillade handel med frø af sorter af ovennævnte art, når det gælder sorter, der ikke er anført i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter og heller ikke i medlemsstatens nationale sortsliste eller andre medlemsstaters nationale sortslistes;

desuden bør andre medlemsstater, der er i stand til at forsyne Frankrig med sådant frø, der ikke opfylder kravene i nævnte direktiv, bemyndiges til at tillade handel med sådant frø under forudsætning af, at det er bestemt for Frankrig;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den Franske Republik bemyndiges til for en periode, der udløber den 31. maj 1992, at tillade handel på sit område med højst 210 tons majsfrø (Zea Mays L.) af sorter »Waxy«, der har et FAO-tal på højst 550, og som ikke er anført i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter og heller ikke i medlemsstatens nationale sortsliste eller i andre medlemsstaters nationale sortslistes.

På den officielle etiket skal der være anført: »Udelukkende bestemt for Frankrig«.

Artikel 2

De øvrige medlemsstater bemyndiges til på de i artikel 1 fastsatte betingelser at tillade handel på deres område med højst 210 tons majsfrø af de nævnte sorter, under forudsætning af at de udelukkende er bestemt for Frankrig. På den officielle etiket skal være anført: »Udelukkende bestemt for Frankrig«.

Artikel 3

Medlemsstaterne giver inden den 31. juli 1992 Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder frø der er afsat på deres område i medfør af denne beslutning. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2309/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/92 af 6. marts 1992 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i sektoren for mælk og mejeriprodukter af den ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik og Republikken Ungarn

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 62 af 7. marts 1992)

Side 35, artikel 3, litra a), sjette linje :

udgår: •de pågældende•
